ISSN 1977-1053

Euroopan unionin virallinen lehti

C 72

Suomenkielinen laitos

55. vuosikerta

10. maaliskuuta 2012

Tiedonantoja ja ilmoituksia

Ilmoitusnumero | Sisältö | Sivu

I *Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot*

SUOSITUKSET

Euroopan järjestelmäriskikomitea

2012/C 72/01 Euroopan järjestelmäriskikomitean suositus, annettu 22 päivänä joulukuuta 2011, luottolaitosten Yhdysvaltain dollarin määräisestä rahoituksesta (EJRK/2011/2) 1

II *Tiedonannot*

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDONANNOT

Euroopan komissio

2012/C 72/02 SEUT-sopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisen valtiontuen hyväksyminen – Tapaukset, joita komissio ei vastusta [1] 22

2012/C 72/03 Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen (Asia COMP/M.6369 – HBO/Ziggo/HBO Nederland) [2] 24

2012/C 72/04 Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen (Asia COMP/M.6216 – IHC/DEME/OceanflORE JV) [2] 24

FI

Hinta: 3 EUR

(1) ETA:n kannalta merkityksellinen teksti perustamissopimuksen liitteeseen I kuuluvia tuotteita lukuun ottamatta

(2) ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

(jatkuu kääntöpuolella)

IV *Tiedotteet*

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan komissio

2012/C 72/05 Euron kurssi 25

2012/C 72/06 Komission päätös, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2012, tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean kolmen uuden jäsenen nimittämisestä 26

2012/C 72/07 Komission tiedonanto – Asetuksen (EY) N:o 1224/2009 105 artiklan 1, 2 ja 5 kohdan mukaista kiintiöiden alentamista koskevat suuntaviivat 27

JÄSENVALTIOIDEN TIEDOTTEET

2012/C 72/08 Neuvoston asetuksen (EY) N:o 116/2009 3 artiklan 2 kohdan mukainen luettelo viranomaisista, jotka ovat toimivaltaisia myöntämään kulttuuriesineiden vientilupia 29

2012/C 72/09 Ruotsin ilmoitus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/35/EU täytäntöönpanosta 43

2012/C 72/10 Ulkorajojen ylitystä varten vaadittavien ohjeellisten rahamäärien päivitys henkilöiden liikkumista rajojen yli koskevasta yhteisön säännöstöstä (Schengenin rajasäännöstö) annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 562/2006 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti (EUVL C 247, 13.10.2006, s. 19; EUVL C 153, 6.7.2007, s. 22; EUVL C 182, 4.8.2007, s. 18; EUVL C 57, 1.3.2008, s. 38; EUVL C 134, 31.5.2008, s. 19; EUVL C 37, 14.2.2009, s. 8; EUVL C 35, 12.2.2010, s. 7; EUVL C 304, 10.11.2010, s. 5; EUVL C 24, 26.1.2011, s. 6; EUVL C 157, 27.5.2011, s. 8; EUVL C 203, 9.7.2011, s. 16; EUVL C 11, 13.1.2012, s. 13) 44

V *Ilmoitukset*

KILPAILUPOLITIIKAN TOTEUTTAMISEEN LIITTYVÄT MENETTELYT

Euroopan komissio

2012/C 72/11 Ennakkoilmoitus yrityskeskittymästä (Asia COMP/M.6521 – Talanx International/Meiji Yasuda Life Insurance/Warta) [1] 45

FI

[1] ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot)

SUOSITUKSET

EUROOPAN JÄRJESTELMÄRISKIKOMITEA

EUROOPAN JÄRJESTELMÄRISKIKOMITEAN SUOSITUS,

annettu 22 päivänä joulukuuta 2011,

luottolaitosten Yhdysvaltain dollarin määräisestä rahoituksesta

(EJRK/2011/2)

(2012/C 72/01)

EUROOPAN JÄRJESTELMÄRISKIKOMITEAN HALLINTONEUVOSTO, joka

ottaa huomioon finanssijärjestelmän makrotason vakauden valvonnasta Euroopan unionissa ja Euroopan järjestelmäriskikomitean perustamisesta 24 päivänä marraskuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1092/2010 ([1]) ja erityisesti sen 3 artiklan 2 kohdan b, d ja f alakohdan sekä 16, 17 ja 18 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan järjestelmäriskikomitean työjärjestyksen hyväksymisestä 20 päivänä tammikuuta 2011 tehdyn Euroopan järjestelmäriskikomitean päätöksen EJRK/2011/1 ([2]) ja erityisesti sen 15 artiklan 3 kohdan e alakohdan sekä 18, 19 ja 20 artiklan,

ottaa huomioon yksityisen sektorin sidosryhmien kannanotot,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Yhdysvaltain dollari on merkittävä rahoitusvaluutta unionin luottolaitoksille, jotka hankkivat Yhdysvaltain dollarin määräisen rahoituksensa pääasiassa tukkumarkkinoilta.

(2) Unionin luottolaitosten Yhdysvaltain dollarin määräisten saamisten ja velkojen maturiteeteissa on merkittävä epäsuhta, sillä lyhytaikaista tukkurahoitusta käytetään pitempiaikaisten toimien ja saamisten rahoittamiseen; lisäksi eräät vastapuolet ovat ailahtelevia. Maturiteettiepäsuhdan ja investoijien ailahtelevuuden yhdistelmä on eräs haavoittuvuuden tyyppiesimerkeistä.

(3) Vuonna 2008 Yhdysvaltain dollarin määräisen rahoituksen markkinoilla esiintyi merkittäviä jännitteitä, joiden vuoksi keskuspankkien välillä otettiin käyttöön swapjärjestelyjä Yhdysvaltain dollarin saatavuuden turvaamiseksi; tämän jälkeen markkinoilla on ollut kesäkuusta 2011 lähtien jatkuvia jännitteitä. Näistä jännitteistä aiheutuu merkittäviä suoria riskejä, jotka voivat koskea koko järjestelmää: nämä riskit kohdistuvat lyhyellä aikavälillä erityisesti pankkien likviditeettiin, ja keskipitkällä aikavälillä reaalitalouteen, sillä unionin luottolaitosten antolainaus Yhdysvaltain dollareissa vähenee, sekä näiden luottolaitosten vakavaraisuuteen, jos velkarahoituksen vähentäminen tapahtuu hinnalla millä hyvänsä.

(4) Luottolaitokset, keskuspankit ja valvojat ovat toteuttaneet toimenpiteitä yleisten rahoitus- ja likviditeettiriskien pienentämiseksi viime vuosina; eräät näistä toimenpiteistä ovat vaikuttaneet myönteisesti unionin luottolaitosten Yhdysvaltain dollarin määräiseen rahoitukseen ja likviditeettipositioihin. Tarvitaan kuitenkin paremmin jäsennelty lähestymistapa, jotta voidaan estää jännitteiden toistuminen Yhdysvaltain dollarin määräisen rahoituksen markkinoilla.

(5) Mikrotason vakauden välineitä olisi vahvistettava, jotta saavutettaisiin makrotason vakautta edistävä tavoite eli vältettäisiin viimeaikaisten finanssikriisien aikana esiintyneet jännitteet luottolaitosten Yhdysvaltain dollarin määräisessä rahoituksessa.

(6) Aukot unionin tason tiedoissa rajoittavat mahdollisuutta analysoida Yhdysvaltain dollarin määräisen rahoituksen riskien mahdollisia vaikutuksia; tietojen laatua olisi näin ollen parannettava.

([1]) EUVL L 331, 15.12.2010, s. 1.
([2]) EUVL C 58, 24.2.2011, s. 4.

(7) Pankkisektorin ja yksittäisten yritysten tasolla tapahtuva tarkka seuranta auttaisi toimivaltaisia viranomaisia ymmärtämään paremmin Yhdysvaltain dollarin määräisen rahoituksen kehitystä ja likviditeettiriskejä; se auttaisi niitä myös kannustamaan pankkeja ryhtymään etukäteen tarvittaviin toimiin liiallisten riskikeskittymien rajoittamiseksi ja riskienhallinnan vääristymien korjaamiseksi. Näitä osa-alueita varten suositetut toimet ovat yhdenmukaisia valuuttamääräisestä luotonannosta 21 päivänä syyskuuta 2011 annetun EJRK:n suosituksen F kanssa ([1]).

(8) Yksi väline Yhdysvaltain dollarin määräisten rahoitusriskien pienentämiseksi ovat vararahoitussuunnitelmat pahenevien rahoitusongelmien välttämiseksi äärimmäisissä tilanteissa. Vararahoitussuunnitelmilla voidaan kuitenkin luoda uusia systeemisiä ongelmia, mikäli luottolaitokset suunnitelmien johdosta toteuttavat samanlaisia toimia samaan aikaan.

(9) Euroopan järjestelmäriskikomitea tarkastelee tämän suosituksen toimeenpanon edistymistä vuoden 2012 jälkimmäisellä puoliskolla.

(10) Tämän suosituksen liitteessä analysoidaan niitä unionin rahoitusvakautta uhkaavia merkittäviä järjestelmäriskejä, jotka johtuvat Yhdysvaltain dollarin määräisestä rahoituksesta unionin luottolaitoksissa.

(11) Tämä suositus ei vaikuta keskuspankkien toimivaltaan rahapolitiikan alalla unionissa eikä EJRK:lle annettuihin tehtäviin.

(12) EJRK:n suositukset julkaistaan sen jälkeen, kun Euroopan unionin neuvostolle on ilmoitettu hallintoneuvoston aikeesta julkaista lausunto sekä annettu mahdollisuus toimia,

ON ANTANUT TÄMÄN SUOSITUKSEN:

OSA 1

SUOSITUKSET

Suositus A – Yhdysvaltain dollarin määräisen rahoituksen ja likviditeetin seuranta

Kansallisten valvontaviranomaisten suositetaan:

1. seuraavan tarkasti luottolaitosten Yhdysvaltain dollarin määräisen rahoituksen riskejä ja likviditeettiriskejä osana luottolaitosten yleisen rahoituksen ja likviditeettipositioiden seurantaa. Kansallisten valvontaviranomaisten tulisi erityisesti seurata:

   a) Yhdysvaltain dollareihin liittyvää maturiteettiepäsuhtaa;

   b) rahoituskeskittymiä vastapuolityypeittäin, keskittyen lyhytaikaisiin vastapuoliin;

   c) Yhdysvaltain dollarin määräisten valuuttaswapien käyttöä (mukaan luettuina valuutan- ja koronvaihtosopimukset);

   d) konserninsisäisiin vastuisiin liittyviä riskejä.

2. harkitsevan seuraavia toimia ennen kuin Yhdysvaltain dollarin määräiset rahoituksen riskit ja likviditeettiriskit nousevat kohtuuttoman suuriksi:

   a) luottolaitosten kannustaminen toimenpiteisiin Yhdysvaltain dollarin määräisestä maturiteettiepäsuhdasta aiheutuvien riskien hallitsemiseksi asianmukaisella tavalla;

   b) riskien rajoittaminen samalla kun vältetään vallitsevien rahoitusrakenteiden hallitsematon purkautuminen.

Suositus B – Vararahoitussuunnitelmat

Kansallisten valvontaviranomaisten suositetaan:

1. varmistavan, että luottolaitokset määrittelevät vararahoitussuunnitelmissaan toimet Yhdysvaltain dollarin määräisen rahoituksen kriisitilanteiden käsittelyä varten ja että kyseiset luottolaitokset ovat tarkastelleet näiden toimien toteutettavuutta siinä tilanteessa, että useampi kuin yksi luottolaitos pyrkii toteuttamaan ne samanaikaisesti. Vararahoitussuunnitelmissa on vähintään tarkasteltava vararahoituslähteitä, jotka ovat käytettävissä siinä tapauksessa, että rahoituksen saatavuus eri vastapuoliryhmissä heikkenee;

2. arvioivan näiden vararahoitussuunnitelmissa mainittujen toimien toteutettavuutta pankkisektorin tasolla. Jos todetaan, että luottolaitosten samanaikaiset toimet todennäköisesti aiheuttavat järjestelmäriskin mahdollisuuden, kansallisten valvontaviranomaisten suositetaan harkitsevan toimenpiteitä näiden riskien pienentämiseksi sekä arvioivan mainittujen toimien vaikutusta unionin pankkisektorin vakauteen.

OSA 2

SOVELTAMINEN

1. **Tulkinta**

1. Tässä suositusta sovellettaessa käytetään seuraavia määritelmiä:

   a) 'luottolaitoksella' tarkoitetaan luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/48/EY ([2]) 4 artiklan 1 kohdassa määriteltyä luottolaitosta;

   b) 'unionin luottolaitoksella' tarkoitetaan luottolaitosta, jolla on direktiivin 2006/48/EY mukainen toimilupa jäsenvaltiossa;

([1]) Valuuttamääräisestä luotonannosta 21 päivänä syyskuuta 2011 annettu Euroopan järjestelmäriskikomitean suositus EJRK/2011/1 (EUVL C 342, 22.11.2011, s. 1).

([2]) EUVL L 177, 30.6.2006, s. 1.

c) 'kansallisella valvontaviranomaisella' tarkoitetaan asetuksen (EU) N:o 1092/2010 1 artiklan 3 kohdan f alakohdassa määriteltyä toimivaltaista viranomaista tai sääntelyviranomaista;

d) 'Yhdysvaltain dollarin määräisellä rahoituksella' tarkoitetaan varojen hankkimista Yhdysvaltain dollarin määräisinä sitoumuksina.

2. Liite on tämän suosituksen erottamaton osa. Mikäli suosituksen varsinainen teksti ja liite ovat ristiriidassa keskenään, sovelletaan ensisijaisesti suosituksen varsinaista tekstiä.

2. **Soveltamiskriteerit**

1. Tätä suositusta sovellettaessa noudatetaan seuraavia kriteerejä:

a) Tämä suositus koskee ainoastaan unionin luottolaitosten Yhdysvaltain dollarin määräistä rahoitusta.

b) Sääntelyerojen hyväksikäyttöä olisi vältettävä.

c) Koska luottolaitosten Yhdysvaltain dollarin määräisen rahoituksen systeeminen merkitys vaihtelee eri jäsenvaltioissa, suhteellisuusperiaate otetaan asianmukaisesti huomioon suositusta sovellettaessa; samoin otetaan huomioon kunkin suosituksen tavoite ja sisältö.

d) Liitteessä on vahvistettu suositusten A ja B soveltamista koskevat lisäedellytykset.

2. Suosituksen kohteita pyydetään ilmoittamaan EJRK:lle ja neuvostolle toimenpiteistä, joihin ne ovat ryhtyneet tämän suosituksen johdosta, taikka perustelemaan asianmukaisesti miksi toimiin ei ole ryhdytty. Raportteihin on sisällytettävä vähintään:

a) tiedot toimenpiteiden sisällöstä ja ajoituksesta;

b) arvio toimenpiteiden toimivuudesta tämän suosituksen tavoitteisiin nähden;

c) yksityiskohtaiset perustelut toimimatta jättämiselle tai tästä suosituksesta poikkeamiselle, viivästymiset mukaan luettuina.

3. **Seurannan aikarajat**

1. Suosituksen kohteita pyydetään ilmoittamaan EJRK:lle ja neuvostolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012 toimista, joihin ne ovat ryhtyneet suositusten A ja B johdosta, taikka perustelemaan asianmukaisesti, miksi toimiin ei ole ryhdytty.

2. Kansalliset valvontaviranomaiset voivat raportoida kootusti Euroopan pankkiviranomaisen kautta.

3. Hallintoneuvosto voi pidentää 1 kohdassa tarkoitettua määräaikaa, mikäli jäsenvaltioissa tarvitaan lakialoitteita yhden tai useamman suosituksen noudattamiseksi.

4. **Valvonta ja arviointi**

1. EJRK:n sihteeristö:

a) tukee suosituksen kohteita mm. edistämällä koordinoitua raportointia, tarjoamalla asianmukaisia asiakirjamalleja sekä tarvittaessa täsmentämällä seurannan käytännön järjestelyjä ja aikarajoja;

b) verifioi tämän suosituksen kohteiden toteuttaman seurannan ja pyynnöstä avustaa niitä seurannassa sekä raportoi hallintoneuvostolle ohjauskomitean välityksellä kahden kuukauden kuluessa seurannan määräajan umpeutumisesta.

2. Hallintoneuvosto arvioi suosituksen kohteiden raportoimat toimenpiteet ja perustelut sekä tarvittaessa päättää, ovatko tämän suosituksen kohteet jättäneet noudattamatta näitä suosituksia perustelematta asianmukaisesti, miksi ne eivät ole ryhtyneet toimiin.

Tehty Frankfurt am Mainissa 22 päivänä joulukuuta 2011.

EJRK:n puheenjohtaja

Mario DRAGHI

LIITE

EUROOPAN JÄRJESTELMÄRISKIKOMITEAN SUOSITUKSET UNIONIN LUOTTOLAITOSTEN YHDYSVALTAIN DOLLARIN MÄÄRÄISESTÄ RAHOITUKSESTA

Sivu

Tiivistelmä 2

I Unionin luottolaitosten Yhdysvaltain dollarin määräinen rahoitus 2

II Yhdysvaltain dollarin määräiseen rahoitukseen liittyvät riskit 9

III Euroopan järjestelmäriskikomitean suositukset 13

Lisäys: Vapaaehtoispohjalta kootut tiedot unionin luottolaitosten Yhdysvaltain dollarin määräisestä rahoituksesta 20

TIIVISTELMÄ

Unionin luottolaitoksille Yhdysvaltain dollari on tärkeä rahoitusvaluutta. Noin 15 % luottolaitosten veloista on dollarimääräisiä. Lähes kaikki unionissa tarjolla oleva rahoitus on tukkurahoitusta, ja suuri osa siitä on hyvin lyhytaikaista. Kun dollarimääräiset saamiset ovat pääasiassa pitkäaikaisia ja velat lyhytaikaisia, maturiteettien välillä on selvä epäsuhta. Lisäksi uutisotsikot vaikuttavat selvästi joidenkin vastapuolten sijoituskäyttäytymiseen. Yhdistelmä tekee luottolaitoksista haavoittuvia.

Yhdysvaltain dollarin määräisen rahoituksen markkinoilla on ollut havaittavissa jännitteitä kesäkuusta 2011 lähtien. Osa unionin luottolaitoksista on viime aikoina ilmoittanut alkavansa karsia dollarimääräisiä saamisiaan muun muassa vähentääkseen riippuvuuttaan Yhdysvaltain dollarin määräisestä rahoituksesta. Tällaiseen toimintaan liittyy kuitenkin ainakin kahdenlaisia suoria riskejä, jotka voivat vaikuttaa koko järjestelmään. Ensinnäkin unionin luottolaitosten maksuvalmius saattaa heikentyä, jos saamisia pyritään myymään hinnalla millä hyvänsä. Toiseksi reaalitalous saattaa kärsiä, jos unionin luottolaitokset vähentävät dollarimääräisen rahoituksen tarjontaa.

Markkinoilta saatujen tietojen mukaan keskuspankin valuutanvaihtojärjestelyillä on markkinaosapuolia rauhoittava vaikutus, vaikkei niitä käytettäisikään, eli ne tukevat pelkällä olemassaolollaan valuttaswapmarkkinoiden toimintaa. On olemassa riski, että moraalikato estää vakaamman rahoituksenhankintalinjan omaksumista unionin luottolaitoksissa. Osa unionin luottolaitoksista ei ole vararahoitussuunnitelmissaan ottanut erityisesti huomioon Yhdysvaltain dollarin määräiseen tai muuhun valuuttamääräiseen rahoitukseen liittyviä sokkeja.

Tässä esitettyjä suosituksia ei ole laadittu nimenomaisesti lievittämään nykyisiä jännitteitä unionin luottolaitosten Yhdysvaltain dollarin määräisen rahoituksen markkinoilla. Niillä pyritään käynnistämään prosessi, jonka avulla seuraavassa finanssikriisissä voitaisiin välttää jännitteiden voimistuminen samassa määrin kuin vuosien 2008 ja 2011 kriiseissä.

Suosituksilla pyritään parantamaan mikrovakausvalvonnan välineiden soveltuvuutta makrovakausvalvonnan tarpeisiin. Ensisijassa suositetaan, että 1) unionin luottolaitosten dollarimääräistä rahoitusta ja siihen liittyviä likviditeettiriskejä aletaan välittömästi valvoa tiukemmin, ja riskeille asetetaan tarvittaessa rajat, jotta ne eivät pääse kasvamaan liian suuriksi. Samalla pyritään kuitenkin välttämään nykyisten rahoitusrakenteiden hallitsematon purkautuminen. 2) unionin luottolaitosten vararahoitussuunnitelmiin varmistetaan sisältyvän johdon toimia, joilla dollarimääräiseen rahoitukseen liittyvistä sokeista voidaan selviytyä. Samalla pyritään minimoimaan järjestelmäriskit, joita saattaisi aiheutua luottolaitosten ryhtyessä yhtä aikaa toimiin samankaltaisten vararahoitussuunnitelmien pohjalta.

I **UNIONIN LUOTTOLAITOSTEN YHDYSVALTAIN DOLLARIN MÄÄRÄINEN RAHOITUS**

I.1 **Tärkeimmät syyt dollarimääräisen rahoituksen hankintaan**

Markkinoilta ja sääntelyviranomaisilta saatujen tietojen perusteella Yhdysvaltain dollarin määräisen rahoituksen kysyntään vaikuttavat useat eri tekijät.

a) Riskien hajauttaminen: Etenkin kriisistä lähtien unionin luottolaitokset ovat ilmoittaneet pyrkivänsä hankkimaan rahoitusta aiempaa useammissa eri valuutoissa, eri maturiteeteilla ja erityyppisiltä sijoittajilta. Yhdysvaltain dollarin markkinat ovat hyvin likvidit ja syvät, joten niitä pidetään strategioissa tärkeänä rahoituslähteenä.

b) Kustannukset: Osa unionin luottolaitoksista on pyrkinyt hankkimaan Yhdysvaltain dollareita siksi, että niillä on pystynyt rahoittamaan muun varallisuuden hankintaa edullisesti. Joissakin tapauksissa on kannattanut laskea liikkeeseen dollarimääräistä velkaa ja hankkia sitä vastaan vaihdossa haluttua valuuttaa sen sijaan, että velkapapereita olisi laskettu liikkeeseen suoraan halutun valuutan määräisillä ensimarkkinoilla.

c) Korkoerojen hyväksikäyttö: Eräiden unionin luottolaitosten on havaittu käyttävän tilaisuutta hyväkseen ja ottavan lyhytaikaista lainaa esimerkiksi Yhdysvaltain rahamarkkinarahastoista (mutual money market funds, MMMF) alle 0,25 prosentin korolla ja tallettavan saamansa varat Yhdysvaltain keskuspankkiin, jolta tällä hetkellä saa 0,25 prosentin koron.

d) Liiketoimintamalli: Kysyntä riippuu myös kansainvälisestä taloustilanteesta, joka vaikuttaa luottolaitosten riskinottohalukkuuteen ja Yhdysvaltain dollarin määräisen rahoituksen tarpeeseen etenkin niissä luottolaitoksissa, joilla on dollarimääräistä liiketoimintaa. Merkitystä on myös yksittäisten unionin luottolaitosten kehitysstrategioilla ja muilla laitoskohtaisilla tekijöillä.

e) Strategiat (yhdessä tai erikseen): Luottolaitoksilla on kahdenlaisia ensisijaisia strategioita. Joko ne pyrkivät yleisesti hajauttamaan riskejään eli ottavat Yhdysvaltain dollarin määräistä lainaa ja hankkivat sitten dollareilla haluamaansa valuuttaa, tai ne arvioivat valuuttatarpeensa ja pyrkivät hankkimaan valuuttamääräistä rahoitusta aina tarpeen mukaan.

f) Tarjontapuolen tekijät: Osa yhdysvaltalaisista sijoittajista hakee parempaa tuottoa korkojen ollessa matalat, ja eräiden raporttien mukaan Yhdysvaltain rahamarkkinarahastoilla ei juuri ole muuta mahdollisuutta kuin sijoittaa unionin luottolaitosten velkapapereihin, sillä Yhdysvaltain luottolaitoksilla (joiden talletuskanta on yleensä vahva) ja yrityksillä on jo suhteellisen runsaasti likvidejä varoja.

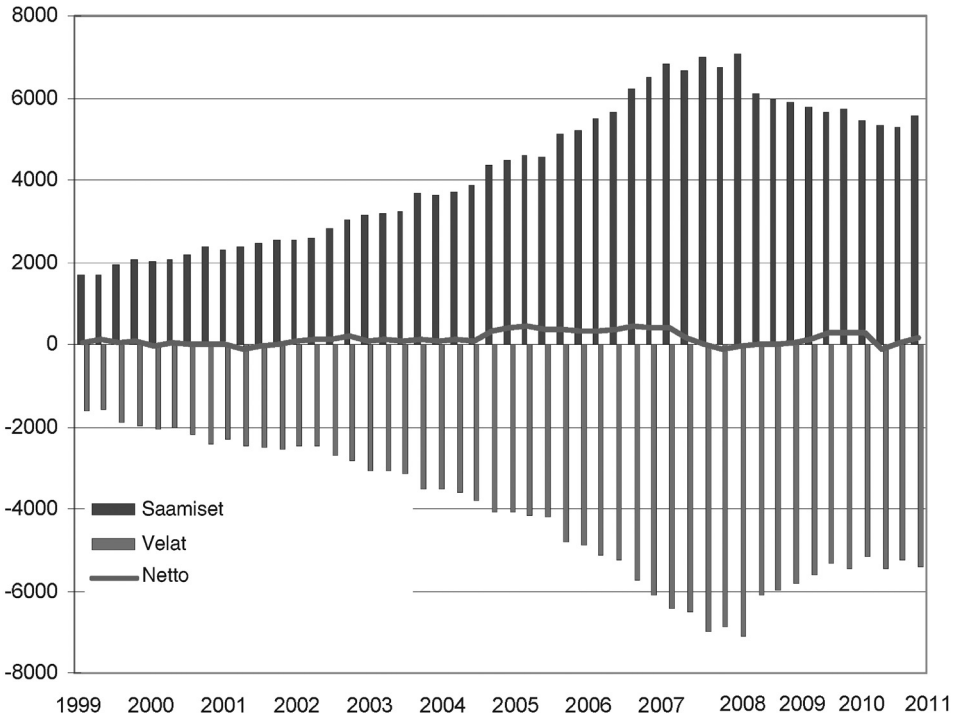
I.2 **Unionin luottolaitosten taseen koostumus**

Yleisesti ottaen Yhdysvaltain dollarin määräiset erät unionin luottolaitosten taseissa kasvoivat finanssikriisiä edeltäneinä vuosina. Kansainvälisen järjestelypankin (BIS) mukaan erät ovat kuitenkin kriisin seurauksena alkaneet supistua (ks. kuvio 1). Taustalla on ilmeisesti unionin luottolaitosten pyrkimys vähentää velkarahoituksen käyttöä etenkin luopumalla joistakin omaisuuseristä.

Euroopan järjestelmäriskikomitean (EJRK) keräämien tietojen avulla voidaan analysoida tarkemmin dollarimääräisten erien kehitystä taseissa. Joissakin maissa epäsuhta Yhdysvaltain dollarin määräisten saamisten ja velkojen välillä on melko pieni. Toisissa maissa velkaa on kuitenkin enemmän kuin saamisia. Markkinoilta saatujen tietojen mukaan osa unionin luottolaitoksista tavoittelee hyötyä rahoitusriskejä hajauttaessaan eli luottolaitokset hankkivat Yhdysvaltain dollareita ja vaihtavat niitä muihin valuuttoihin. Yli 15 % unionin luottolaitosten yhteenlasketuista veloista on Yhdysvaltain dollarin määräistä velkaa.

Kuvio 1

Yhdysvaltain dollarin määräiset saamiset ja velat unionin luottolaitosten taseissa (brutto ja netto) (mrd. dollaria)

Lähde: BIS:n arviot, neljännesvuosittaiset tiedot.

I.3 **Yhdysvaltain dollarin määräisen rahoituksen lähteet (velat) ja käyttö (saamiset)**

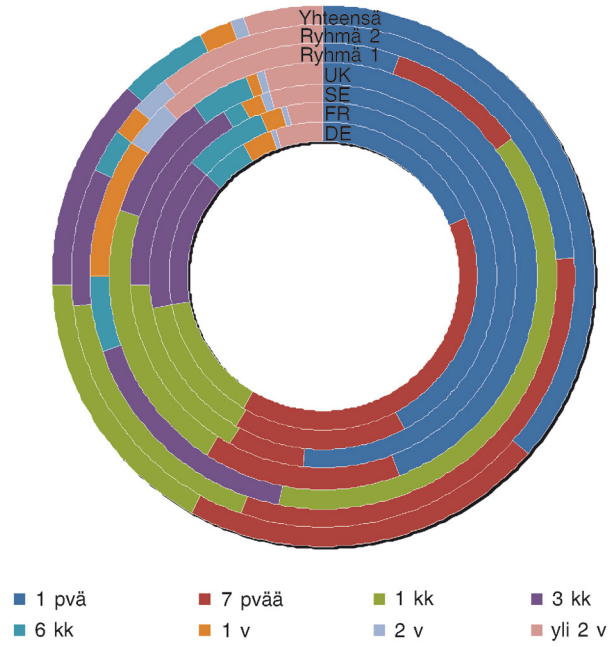
Unionin luottolaitokset hankkivat Yhdysvaltain dollarin määräistä rahoitusta useammassa eri tarkoituksessa, etenkin voidakseen 1) myöntää dollarimääräistä rahoitusta yrityksille (niiden kansainvälistä kauppaa ja hankerahoitusta varten) sekä jonkin verran myös Yhdysvaltain yrityksille ja julkiselle sektorille, 2) harjoittaa pankkienvälistä yleensä lyhytaikaista (vakuudellista ja vakuudetonta) luotonantoa, 3) tallettaa käteisvarantoja Yhdysvaltain keskuspankkiin ja 4) käydä kauppaa.

Muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta unionin luottolaitoksilla ei juuri ole Yhdysvaltain dollarin määräistä vähittäispankkitoimintaa (vain noin 3 % veloista on dollarimääräisiä vähittäistalletuksia). Valtaosa rahoituksesta hankitaan tukkumarkkinoilta, ja rahoitusinstrumentteina käytetään pääasiassa repoja sekä talletus- ja yritystodistuksia. Yhdysvaltain rahamarkkinoiden sijoittajat ovat dollarimääräisten talletus- ja yritystodistusten markkinoiden tärkeimpiä sijoittajia.

EJRK:n kokoaman tiedon perusteella noin kolmannes kaikesta unionin luottolaitosten tukkurahoituksesta on Yhdysvaltain dollarin määräistä vakuudellista ja vakuudetonta tukkurahoitusta. Osasyynä on se, että Yhdysvaltain tukkurahoitusmarkkinat ovat maailman likvideimpien joukossa. Niitä käytetään etenkin lyhytaikaisen rahoituksen hankinnassa. Noin 75 % unionin luottolaitosten dollarimääräisestä tukkurahoituksesta on maturiteetiltaan alle kuukauden (ks. kuvio 2). Euroopan pankkiviranomaisen tietojen mukaan yli vuoden mittaisen rahoituksen osuus on kaikissa maissa alle 20 % dollarimääräisestä tukkurahoituksesta.

Kuvio 2

Yhdysvaltain dollarin määräinen tukkurahoitus maturiteeteittain ja maittain

Lähde: EJRK (ks. raportointilomake A:n kuvaus lisäyksessä) ja EJRK:n laskelmat.
Huom. Tiedot 31 päivänä joulukuuta 2010, paitsi Maltan ja Ruotsin tiedot 30 päivänä kesäkuuta 2011. Ensimmäiseen ryhmän kuuluvat Kreikka, Kypros ja Malta, toiseen Belgia, Tanska, Espanja, Alankomaat ja Itävalta.

I.4 **Yhdysvaltain dollarin määräisten saamisten ja velkojen maturiteettijakauma**

Suurin osa unionin luottolaitosten Yhdysvaltain dollarin määräisistä veloista on lyhytaikaisia, kun taas dollarimääräisten saamisten maturiteettirakenne painottuu luonnollisesti pitempiaikaisiin saamisiin. Noin kolmannes dollarimääräisistä saamisista on maturiteetiltaan yli vuoden. Kun kaikkien eri valuuttojen määräiset erät otetaan huomioon, unionin luottolaitosten taseiden maturiteettirakenne on tasapainoisempi. Epäsuhta Yhdysvaltain dollarin määräisten saamisten ja velkojen maturiteeteissa on siis tavallista suurempi.

Vuoden 2011 jälkipuoliskolla makrotaloudelliset huolet euroalueella ja maailmalla ovat saaneet yhdysvaltalaiset sijoittajat supistamaan entisestään Yhdysvaltain dollarin määräisen rahoituksen myöntämistä Yhdysvaltojen ulkopuolelle. Lainat ovat aiempaa pienempiä ja lyhyempiä. Vuoden 2011 kolmannella neljänneksellä monet unionin luottolaitokset eivät pystyneet uusimaan Yhdysvaltain dollarin määräistä vakuudetonta tukkurahoitustaan entisessä määrin. Uusi dollarimääräinen rahoitus oli myös merkittävästi lyhytaikaisempaa kuin edellisellä neljänneksellä. Useimmilla unionin luottolaitoksilla ei käytännössä ole enää pääsyä pitempiaikaisten dollarimääräisten vakuudettomien velkapaperien markkinoille. Poikkeuksena ovat eräät pohjoismaiset luottolaitokset, jotka ovat pystyneet laskemaan liikkeeseen huomattavan määrän pitkäaikaisia dollarimääräisiä velkapapereita. Yleisesti ottaen sijoittajat ilmeisesti valikoivat luottolaitoksia osittain niiden alkuperämaan perusteella.

I.5 **Saamiset likviditeettipuskurina**

Joulukuussa 2010 EJRK:n tilasto-otoksen luottolaitoksilla oli suhteellisen likvidejä Yhdysvaltain dollarin määräisiä saamisia noin 570 miljardin dollarin arvosta ([1]). Likvidien saamisten kokonaissumma vastaa noin viidennestä Yhdysvaltain dollarin määräisistä veloista, kun likvidit saamiset määritellään mahdollisimman laajasti. Noin kaksi kolmannesta näistä varoista on vakuuskelpoisia keskuspankkien näkökulmasta. Muiden valuuttojen määräisillä saamisilla voidaan varautua Yhdysvaltain dollarin määräiseen rahoitukseen liittyviin sokkeihin, joskin reaktiomahdollisuudet riippuvat jossain määrin valuuttamarkkinoiden toiminnasta.

Rahoitusmarkkinoiden jännitteiden yhteydessä on kuitenkin mahdollista, että likviditeettipuskurina toimivat käytännössä vain erittäin likvidit varat. Otoksen luottolaitoksilla olisi dollarimääräisiä likviditeettipuskureita vain 172 miljardin EUR arvosta, jos mukaan kelpuutettaisiin ainoastaan käteisvarat ja keskuspankissa olevat (varantovelvoitteen ylittävät) varannot sekä sellaiset saamiset julkisyhteisöiltä, jotka on talletettu keskuspankkiin, joiden riskipaino on nolla ja joihin ei liity rasitteita.

I.6 **Yhdysvaltain dollarin määräisen rahoituksen lähteet**

EJRK:n kokoamien laadullisten tietojen perusteella lyhytaikaista Yhdysvaltain dollarin määräistä rahoitusta haetaan pääasiassa seitsemästä eri lähteestä:

a) Yhdysvaltain rahamarkkinarahastoilta;

b) rahaviranomaisilta, keskuspankeilta ja valtioiden sijoitusrahastoilta, joilla on runsaasti dollarimääräisiä varoja;

c) arvopaperilainausta harjoittavilta yrityksiltä;

d) pankkienvälisiltä markkinoilta (erittäin lyhyellä maturiteetilla) tai valuuttaswapmarkkinoilta, kun jollakin toisella luottolaitoksella on hallussaan suuria määriä dollareita;

e) yhdysvaltalaisilta suuryrityksiltä;

f) Yhdysvaltain valtion rahoittamilta yhtiöiltä (Fannie Mae ja Freddie Mac);

g) Yhdysvaltain ulkopuolisilta markkinoilta – lähinnä Aasiasta – ainakin yksittäistapauksissa.

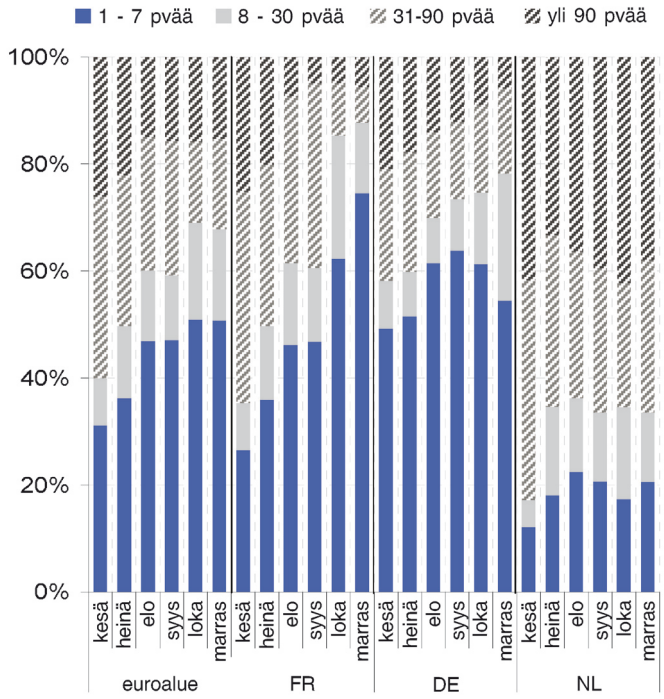
Useimmat näistä rahoittajista, esimerkiksi Yhdysvaltain rahamarkkinarahastot viime kuukausina, reagoivat havaittuihin luottoriskeihin nopeasti. Vaikka Yhdysvaltain rahamarkkinarahastojen osuuden unionin pankkijärjestelmän kokonaisvelasta arvioidaan olevan noin 2 %, unionissa on luottolaitoksia, joiden veloista jopa 10 % on näiltä rahastoilta.

Viime kuukausina tärkeimmät rahamarkkinarahastot Yhdysvalloissa ovat lyhentäneet useiden unionin jäsenvaltioiden luottolaitoksille myönnettävän rahoituksen maturiteettia niin, että loka-marraskuussa 2011 jo noin 70 % niiden – ainakin euroalueen luottolaitoksille – myöntämästä rahoituksesta oli maturiteetiltaan enintään kuukauden (ks. kuvio 3). Ne ovat myös yleisesti vähentäneet saamisiaan unionin luottolaitoksilta, vaikkakin muutoksissa vuoden 2011 toukokuusta marraskuuhun oli merkittäviä maakohtaisia eroja (ks. kuvio 4).

([1]) Pankkien kykyä hankkia nopeasti varoja likviditeettitarpeidensa tyydyttämiseksi mitataan likviditeetinhankintakapasiteetilla (”counterbalancing capacity”). Entisen Euroopan pankkivalvojien komitean ohjeissa mielletään likviditeettipuskuriksi kaikkein lyhimmällä varoitusajalla saatavissa olevat varat, jotka pystytään häiriötilanteessa saamaan käyttöön ”selviytymisjakson” (”survival period”) kuluessa.

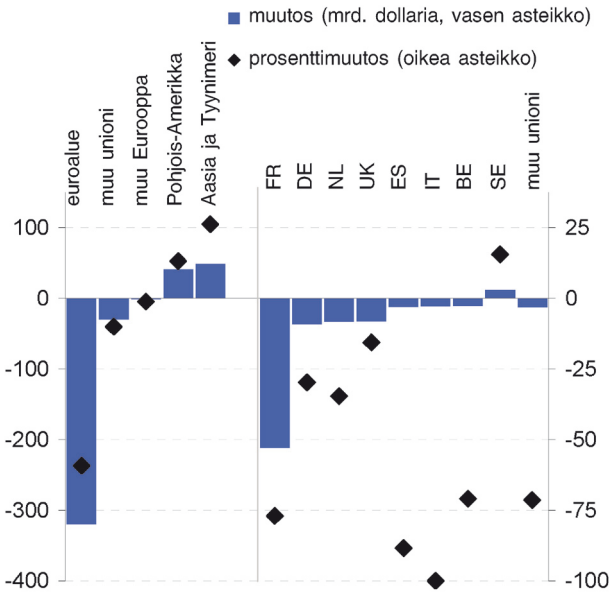
Kuvio 3

Yhdysvaltain rahamarkkinarahastojen euroalueen luottolaitoksille myöntämien luottojen maturiteettijakauma

Kuvio 4

Muutokset Yhdysvaltain suurten rahamarkkinarahastojen saamisissa unionin luottolaitoksilta vuoden 2011 toukokuusta marraskuuhun

Lähde: Yhdysvaltain arvopaperikomissio (Securities and Exchange Commission) ja Euroopan keskuspankin (EKP) laskelmat.

I.7 **Markkinaindikaattorit**

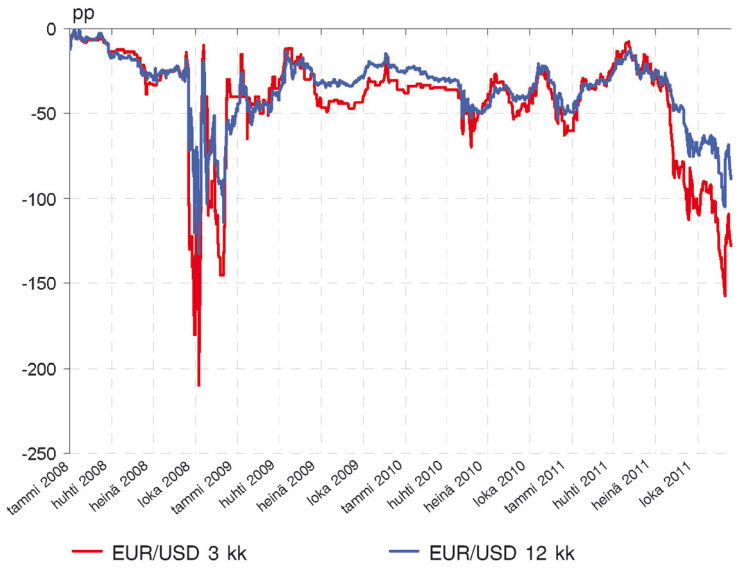
Suurimmat unionin luottolaitokset pyrkivät yleensä täyttämään dollarimääräisen rahoituksen tarpeensa Yhdysvaltain tukkumarkkinoilla. Pienemmät sen sijaan ilmeisesti hankkivat Yhdysvaltain dollareita lähinnä suurilta unionin luottolaitoksilta tai valuuttaswapmarkkinoilta. EUR/USD-koronvaihtosopimusten hinnat olivat korkeimmillaan Lehman Brothers -investointipankin konkurssin jälkeen (ks. kuvio 5). Korkoero supistui huomattavasti vuoden 2011 neljänä ensimmäisenä kuukautena, mutta toukokuun alussa se alkoi taas kasvaa. Kesäkuun puolivälistä alkaen myös päivänsisäinen volatiliteetti on kasvanut, kun rahoitusmarkkinoilla on vallinnut epävarmuus unionin luottolaitosten mahdollisuuksista saada dollarimääräistä rahoitusta.

Lehman Brothers -investointipankin konkurssin jälkeen EKP turvautui yhä enemmän swapjärjestelyynsä Yhdysvaltain keskuspankin kanssa voidakseen tarjota unionin luottolaitoksille Yhdysvaltain dollarin määräistä rahoitusta (ks. kuvio 6). Vuoden 2008 lopussa markkinoilla oli EKP:n operaatioissa jaettua dollarimääräistä likviditeettiä enimmillään lähes 300 miljardia dollaria.

Markkinoilta saatujen tietojen mukaan näillä valuutanvaihtojärjestelyillä Yhdysvaltain keskuspankin kanssa on markkinaosapuolia rauhoittava vaikutus, vaikkei niitä käytettäisikään, eli ne tukevat pelkällä olemassaolollaan valuttaswapmarkkinoiden toimintaa. On olemassa riski, että moraalikato estää vakaamman rahoituksenhankintalinjan omaksumista unionin luottolaitoksissa, joskin tätä riskiä pyritään pienentämään hinnoittelulla. Kehikossa 1 esitetään yhteenveto valuuttaswapmarkkinoiden käytöstä ja aloitteista niiden häiriönsietokyvyn parantamiseksi.

Kuvio 5

EUR/USD-koronvaihtosopimusten korkoerot

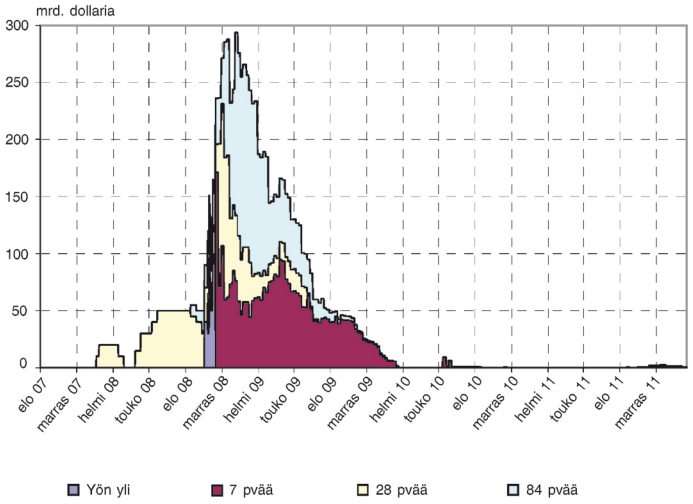

Lähde: Bloomberg.

Kuvio 6

EKP:n ja Yhdysvaltain keskuspankin valuutanvaihtojärjestelyn käyttö

Likviditeettiä lisäävät EKP:n operaatiot

Lähde: EKP.

KEHIKKO 1. **Valuuttaswapmarkkinoiden toiminta ja häiriönsietokyky**

Pankkienvälisen vakuudettoman luotonannon supistuttua finanssikriisin alussa unionin luottolaitosten oli turvauduttava yhä enemmän vakuudelliseen rahoitukseen (valuuttaswapeihin ja repoihin). Kysynnän lisääntyminen alkoi kuitenkin heikentää myös vakuudellisten markkinoiden, etenkin valuuttaswapmarkkinoiden, toimintaa. Lehman Brothers -investointipankin konkurssin jälkeen alkoi olla hyvin vaikeaa ja kallista hankkia Yhdysvaltain dollarin määräistä rahoitusta valuuttaswapien avulla. Lokakuussa 2008 korkoero oli kolmen kuukauden EUR/USD-koronvaihtosopimuksissa yli 200 peruspistettä.

Yleiset häiriöt Yhdysvaltain dollarin määräisen rahoituksen markkinoilla johtivat swapjärjestelyjen aktivoimiseen Yhdysvaltain keskuspankin ja EKP:n sekä eräiden muiden keskuspankkien välillä. Enimmillään eli vuoden 2008 lopussa eri keskuspankeilla oli Yhdysvaltain keskuspankilta lainassa noin 550 miljardia dollaria, joista suurin osa oli lainattu eurooppalaisille keskuspankeille (EKP:lle, Englannin pankille ja Sveitsin keskuspankille). Esimerkiksi eurojärjestelmän vastapuolten hallussa oli EKP:n operaatioissa jaettua dollarimääräistä likviditeettiä vuoden 2008 lopussa lähes 300 miljardia dollaria. Samaan aikaan eurojärjestelmän valuuttavaranto (vaihdettavina valuuttoina) oli arvoltaan 145 miljardia euroa (noin 200 miljardia dollaria). Vaikka osa operaatioissa tehdyistä tarjouksista saatettiin tehdä hyödyn tai varovaisuuden nimissä, dollarivaje oli niin suuri että keskuspankkien olisi ollut vaikeaa tai jopa mahdotonta tarjota riittävästi dollarimääräistä likviditeettiä vain omien varantojensa tai markkinoiden turvin. Yhdysvaltain keskuspankin swapjärjestelyt useiden muiden keskuspankkien (EKP:n, Englannin pankin sekä Sveitsin, Kanadan ja Japanin keskuspankkien) kanssa aktivoitiin uudelleen toukokuussa 2010, kun valtionvelkakriisi voimistui. Näin vakuutettiin markkinaosapuolet siitä, että Yhdysvaltain dollarin määräistä rahoitusta olisi tarjolla myös Yhdysvaltain ulkopuolella toimiville laitoksille tarpeen vaatiessa.

Dollarimääräisen rahoituksen jakaminen Yhdysvaltain ulkopuolisissa keskuspankeissa osoittautui tehokkaaksi tavaksi saada markkinat taas toimimaan. Sen jälkeen ero EUR/USD-swapeista johdetun dollarikoron ja dollarimääräisen liborkoron välillä (swap basis) supistui nopeasti. Yhdysvaltain keskuspankin swapjärjestelyjen käyttö on sekin supistunut etenkin verrattuna vuoden 2008 huippuunsa. Yksittäistapauksia koskevien tietojen ja markkinoilta saadun tiedon perusteella valuuttaswapmarkkinoilla oli riittävästi Yhdysvaltain dollarin määräistä likviditeettiä, jota unionin luottolaitokset pystyivät lainaamaan omaa kotimaista valuuttaansa vastaan.

Keskuspankkien ja markkinajärjestöjen tutkimuksissa on korostettu, että valuuttamarkkinat osoittautuivat kestäviksi finanssikriisissä jatkuvan linkitetyn katteensiirron (CLS) ja CSA-vakuussopimusten lisääntyneen käytön ansiosta. Euroopan ja Yhdysvaltain sääntelyviranomaiset harkitsevat parhaillaan, tulisiko valuuttaswapeissa vaatia keskusvastapuoliselvitystä.

Valuuttaswapmarkkinoiden häiriönsietokyky jännitteiden yhteydessä on tärkeä tekijä riskien arvioinnissa. Varovaisuus on kuitenkin paikallaan. Ensinnäkin markkinaosapuolilta saatujen yksittäisten tietojen perusteella dollarivaje ja dollarimääräisen rahoituksen kysyntä valuuttaswapmarkkinoilla ovat toistaiseksi jääneet vähäisemmiksi kuin välittömästi Lehman Brothers -investointipankin konkurssin jälkeen, joskaan tilastotietoa ei ole saatavilla. Toiseksi swapjärjestelyt Yhdysvaltain keskuspankin ja eurooppalaisten keskuspankkien välillä toimivat turvaverkkona, ja niillä on markkinaosapuolia rauhoittava vaikutus.

Keskuspankkien viimeaikaiset koordinoidut toimet jännitteiden lievittämiseksi Yhdysvaltain dollarin määräisen rahoituksen markkinoilla (kevyempi hinnoittelu ja kolmen kuukauden operaatioiden jatkaminen) parantavat unionin luottolaitosten markkinarahoituksen saantia. Koronvaihtosopimusten korkoero supistui hieman, mutta dollarimääräinen libor-korko pysyi tarkistuksissa ennallaan. Saataville tulleissa tiedoissa mainitaan yleisen riskien karttamisen ohella kaksi jännitteiden jatkumiseen vaikuttanutta tekijää: kolmen kuukauden operaatioihin osallistumiseen suhtaudutaan epäluuloisesti, eivätkä luottolaitosten suurimmat asiakkaat (eläke- ja sijoitusrahastot sekä suuryritykset) voi käyttää keskuspankkien järjestelyjä. Ne joutuvat siis edelleen turvautumaan valuuttaswapmarkkinoihin suojaustarkoituksissa tilanteessa, jossa luottolaitokset eivät halua toimia markkinatakaajina.

II **YHDYSVALTAIN DOLLARIN MÄÄRÄISEEN RAHOITUKSEEN LIITTYVÄT RISKIT**

EJRK on tarkastellut kahta pääasiallista riskiä, jotka liittyvät unionin luottolaitosten riippuvuuteen Yhdysvaltain dollarin määräisestä rahoituksesta ja niiden dollarimääräisten saamisten ja velkojen väliseen maturiteettiepäsuhtaan. Lyhyellä aikavälillä niistä aiheutuu likviditeettiriski ja keskipitkällä aikavälillä riski, että dollarimääräisen rahoituksen saantiin liittyvät vaikeudet aiheuttavat liiketoimintamallien muutoksia, joiden vaikutus saattaa ulottua unionin reaalitalouteen.

II.1 **Lyhyen aikavälin likviditeettiriski**

Luottolaitosten Yhdysvaltain dollarin määräisen likviditeetin saantivaikeudet ovat edellyttäneet keskuspankeilta toistuvasti koordinoituja toimia sitten vuoden 2008. Vaikeudet ovat liittyneet unionin luottolaitosten dollarimääräisen rahoituksen hankintalinjaan ja dollarin asemaan maailman rahoitusjärjestelmässä sekä vallitseviin markkinaoloihin. Näiden tekijöiden yhteisvaikutus saattaa aiheuttaa lyhytaikaisesta dollarimääräisestä tukkurahoituksesta riippuvaisille unionin luottolaitoksille erityisiä riskejä.

a) *"Vakaa" rahoitus vähissä:* Unionin luottolaitoksilla ei juuri ole käytettävissään dollarimääräistä vähittäisrahoitusta unionissa.

b) *Lyhyt maturiteetti:* Kuten osassa I todettiin, unionin luottolaitosten dollarimääräinen tukkurahoitus on yleensä hyvin lyhytaikaista.

c) *Kun markkinoilla ilmenee jännitteitä, ulkomaiset sijoittajat vetävät rahoitustaan pois kotimaisia sijoittajia herkemmin:* Jännitteiden ilmetessä on mahdollista, että sijoittajat keskittyvät kotimaisille markkinoilleen tai eivät ota ulkomaisilla markkinoilla yrityskohtaista kehitystä yhtä lailla huomioon kuin paikalliset sijoittajat. Kriisin edetessä ja aivan viime aikoina kerätyt tiedot viittaavat siihen, että tietynlaiset yhdysvaltalaiset sijoittajat reagoivat yleensä samalla tavoin ja kiinnittävät erityisen paljon huomiota huonoihin uutisiin. Unionin luottolaitokset saattavat siis joutua kärsimään rahoitusvaikeuksista hyvin nopeasti, jos niiden rahoituslähteet ovat samantyyppisiä. Tämän tekijän merkitystä kasvattaa maturiteettien lyhyys Yhdysvaltain dollarin määräisillä tukkurahoitusmarkkinoilla (suurin osa rahoituksesta alle kolmen kuukauden maturiteetilla).

d) *Yhdysvaltain rahamarkkinarahastojen merkitys:* Yhdysvaltain rahamarkkinarahastot reagoivat yleensä nopeasti ja yhtäaikaisesti kielteisen uutisoinnin aiheuttamiin riskeihin. Viimeaikaiset valtioiden maksukyvyttömyysriskeihin liittyvät häiriöt markkinoilla ovat ilmeisesti taas saaneet osan yhdysvaltalaisista sijoittajista vetämään pois unionin luottolaitosten velkapapereihin tekemiään sijoituksia tai myöntämään rahoitusta lyhyemmällä maturiteetilla kuin vielä vuoden 2011 puolivälissä. Riskinä on, että Yhdysvaltain rahamarkkinarahastot saattavat jatkossakin vähentää sijoittamista unionin luottolaitoksiin. Sääntelyn tiukentaminen johtaisi todennäköisesti rakenteellisiin muutoksiin niiden rahoitustoiminnassa. Yhdysvaltain arvopaperikomission toukokuussa 2010 voimaan tulleet uudistukset kavensivat entisestään rahamarkkinarahastojen mahdollisuuksia antaa lainaa eri maturiteeteilla. Valmisteilla on uusia uudistuksia, joissa rahastoja saatetaan vaatia muuttamaan rahasto-osuutensa kiinteähintaisista vaihtuvahintaisiksi (markkinahintaisiksi). Yhdysvaltain sääntelyviranomaiset saattavat myös edellyttää rahastoilta suurempia riskipuskureita, jos ne pitävät kiinni kiinteähintaisten osuuksien järjestelmästä. Puskurit parantaisivat rahamarkkinarahastojen häiriönsietokykyä, mutta saattaisivat heikentää niiden kannattavuutta. Myös sääntelyn purkaminen voi vaikuttaa rahastojen liiketoimintaan, kun yhdysvaltalaiset pankit saavat alkaa tarjota korollisia käyttötilejä. Luottoluokitusten laskeminen unionissa entisestään pahentaisi todennäköisesti muutosten vaikutusta.

e) *Yhdysvaltain dollarin määräiset saamiset:* Euroopan pankkiviranomainen on arvioinut unionin luottolaitosten likviditeettipuskureihin sisältyviä dollarimääräisiä saamisia ja todennut ne riskipitoisemmiksi kuin kotimaan valuutan määräiset saamiset. Lisäksi unionin luottolaitosten rahoitusmarkkinoilla on jatkuva tapahtumariski. Myös uudet ja odottamattomat ongelmat yhdysvaltalaisissa pankeissa voivat vaikuttaa dollarimääräisiin pankkien välisiin markkinoihin.

f) *Riippuvuus valuuttamarkkinoista:* Häiriötilanteessa, jossa Yhdysvaltain dollarin määräisiä rahoitustarpeita ei pystytä kattamaan lyhyellä aikavälillä muuttamalla rahaksi dollarimääräisiä saamisia, unionin luottolaitosten on muutettava muiden valuuttojen määräisiä saamisia dollareiksi avista- tai swapmarkkinoilla. Tällainen mahdollisuus toimia useilla eri markkinoilla voi pienentää riskejä, mutta useampien markkinoiden (sijoittajien) on kyettävä toimimaan häiriötilanteessa. Vuoden 2011 puolivälin jälkeen Yhdysvaltain dollarin määräisen tukkurahoituksen markkinoiden jännitteet ovat levinneet myös valuuttaswapmarkkinoille (mikä kasvattaa kustannuksia vaihdettaessa euroja dollareiksi).

g) *Aikaerot:* Kriisissä aikaerojen merkitys tuli esiin, kun Yhdysvaltain dollarin määräisen rahoituksen tarjoajat eivät halunneet antaa varoja lainaksi ennen kuin niillä oli selvä käsitys omasta päivän likviditeettitilanteestaan – eli eurooppalaisten markkinoiden sulkeutuessa, kun Yhdysvalloissa oli vielä päivä.

h) *Ylimääräisten varojen hallussapito:* Kansainväliset yritykset ja sijoittajat pyrkivät rahoituskriiseissä pitämään hallussaan tavallista enemmän Yhdysvaltain dollareita, sillä dollaria käytetään kansainvälisenä varantovaluuttana.

i) *Pienten unionin luottolaitosten pääsy markkinoille:* Suuret kansainvälisesti toimivat unionin luottolaitokset välittävät ilmeisesti osan tukkurahoituksestaan pienemmille unionin luottolaitoksille, joiden on vaikeampi päästä Yhdysvaltain dollarin määräisen rahoituksen markkinoille. Suurten unionin luottolaitosten ongelmat voivat siis varsin nopeasti levitä muualle pankkisektorille.

j) *Valtion joukkolainoihin liittyvät riskit:* Markkinoilla suhtaudutaan unionin luottolaitoksiin eri tavoin laitoksen alkuperämaasta ja luottoluokituksesta riippuen. Valtionvelkakriisi vaikuttaa unionin luottolaitoksiin etenkin maissa, joissa valtion joukkolainojen markkinoilla on jännitteitä. Ongelmien leviäminen sellaisiin unionin luottolaitoksiin, joilla on merkittäviä määriä valtion joukkolainoja, voisi vaikeuttaa yleisesti rahoituksen ja erityisesti dollarimääräisen rahoituksen saantia.

Kansallisten valvontaviranomaisten tietoihin perustuvasta EJRK:n arviosta ilmenee, että jännitteiden voimistuessa riittävästi unionin luottolaitoksilla olisi merkittävä Yhdysvaltain dollarin määräisen rahoituksen vaje. Luottolaitosten sopimuspohjaisten dollarivirtojen perusteella pystytään laskemaan pelkistetyt dollarimääräisen rahoituksen vajeet kolmen, kuuden ja kahdentoista kuukauden jaksoilla. Tärkeimmät arviointitulokset on koottu oheiseen taulukkoon.

Taulukko 1

Kumulatiivinen dollarimääräisen rahoituksen vaje

Rahoitusvaje (mrd. euroa)	3 kuukautta	6 kuukautta	12 kuukautta
Kumulatiivinen rahoitusvaje	– 841	– 910	– 919
a) Varovaisen arvion mukaisilla likviditeettipuskureilla	– 670	– 736	– 750
b) Vakuuskelpoisilla likviditeettipuskureilla	– 386	– 467	– 500
c) Täysimittaisilla likviditeettipuskureilla	– 182	– 263	– 304

Ensimmäisellä rivillä on kunkin jakson kumulatiivinen rahoitusvaje eli Yhdysvaltain dollarin määräisten rahoitusvirtojen erotus. Suurin osa nettomääräisestä rahoitusvajeesta on hyvin lyhytaikaisessa (alle kolmen kuukauden) rahoituksessa, sillä dollarimääräinen rahoitus on yleensä lyhytaikaista.

Kolmella muulla rivillä rahoitusvajeesta on vähennetty unionin luottolaitosten likviditeetinhankintakapasiteetti. Kapasiteettia on mitattu kolmella eri tavalla.

a) Varovaisen arvion mukaan likviditeettipuskureihin lasketaan vain käteisvarat ja keskuspankeissa olevat (vähimmäisvarantovelvoitteen ylittävät) varannot sekä sellaiset saamiset julkisyhteisöiltä, jotka kelpaavat keskuspankeille vakuudeksi ja joiden riskipaino on nolla. Varovaiseen arvioon siis sisällytetään ainoastaan kaikkein likvideimmät omaisuuserät, joilla rahoitusvirtoja pois luottolaitoksista voidaan kattaa häiriötilanteessa.

b) Vakuuskelpoisiin likviditeettipuskureihin luetaan saamiset, jotka kelpaavat vakuudeksi keskuspankeille.

c) Täysimittaiset likviditeettipuskurit sisältävät kaikki saamiset, jotka voidaan ottaa lukuun likviditeetinhankintakapasiteettia laskettaessa. Niiden avulla voidaan arvioida suhteellisen mielekkäästi luottolaitosten kykyä kattaa luottolaitoksista pois suuntautuvia rahoitusvirtoja normaalioloissa, mutta jännitteet rahoitusmarkkinoilla tekevät osasta saamisia vähemmän likvidejä.

Vertailukohtana voidaan tarkastella keskuspankkien vuonna 2008 tarjoamien valuutanvaihtojärjestelyjen käyttöä. Luottolaitokset saivat niiden välityksellä yhteensä noin 550 miljardia Yhdysvaltain dollaria. Kansallisten pankkijärjestelmien välillä on kuitenkin eroja. Maakohtaisessa tarkastelussa samaa menetelmää käyttäen ja samojen tietojen pohjalta rahoitusvaje on joissakin maissa suhteellisen pieni ja toisissa suurempi. Kuten edellä on todettu, mittari on varsin pelkistetty, ja laskentamenetelmiä on muitakin.

II.2 **Vaikutus reaalitalouteen keskipitkällä aikavälillä**

Keskipitkällä aikavälillä häiriöt Yhdysvaltain dollarin määräisen rahoituksen markkinoilla voivat vaikuttaa reaalitalouteen monin tavoin unionin luottolaitosten dollarimääräisen rahoituksen rakenteen vuoksi. EJRK:n arvion mukaan häiriöiden välittymismahdollisuuteen on suhtauduttava vakavasti, mutta ennen kuin dollarimääräisen rahoituksen maturiteettiepäsuhdalle voidaan asettaa rajoituksia, on arvioitava, kuinka suuri vaikutus tällä välittymiskanavalla voi olla.

Häiriöiden välittymiskanavia voi olla useita.

a) *Unionin luottolaitosten rahoituskustannukset* ja kannattavuus: Joidenkin EJRK:n markkinoilta saamien tietojen mukaan unionin luottolaitoksissa olisi suosittu Yhdysvaltain dollarin määräistä rahoitusta, koska sen hankkiminen ja vaihtaminen haluttuun valuuttaan oli yleensä edullisempaa kuin rahoituksen hankkiminen suoraan halutun valuutan määräisenä. Korkeammat kustannukset voisivat vaikuttaa kannattavuuteen ja heikentää unionin luottolaitosten kykyä myöntää lainoja Euroopan yrityksille ja kotitalouksille ja vaikeuttaa Basel III -säännöstön ([1]) omaksumista. EJRK on analysoinut alustavasti mahdollisia kustannuksia, eivätkä ne välttämättä vaikuta merkittävästi kannattavuuteen. Mahdollisia kustannuksia aiheutuisi analyysin mukaan yhtäältä rahoituksen maturiteetin pidentämisestä ja toisaalta rahoituksen hankkimisesta suoraan euro- tai puntamääräisenä (eikä ensin dollarimääräisenä). EJRK:lle toimitettujen tietojen laatu ja kattavuus eivät kuitenkaan mahdollista tilanteen analysoimista kuin osittain, ja selkeiden johtopäätösten tekemiseksi tarvittaisiin syvältä luotaavaa analyysia.

b) *Unionin luottolaitosten rahoitus*: Valvontatietojen perusteella laajoja ja syviä Yhdysvaltain dollarin määräisen rahoituksen markkinoita on aivan viime aikoihin asti käytetty useissa unionin luottolaitoksissa osittain eurooppalaisten yritysten dollaritarpeiden täyttämiseen (esim. ilmailuala, laivaus, raaka-aineet ja rahoituspalvelut). Huolena on, että kaikenlaiset pyrkimykset rajoittaa Yhdysvaltain dollarin määräisen rahoituksen hankintaa saattaisivat vähentää unionin luottolaitosten kykyä myöntää dollarimääräisiä yrityslainoja. Niiden tilalle saattaisi tulla rahoittajiksi unionin ulkopuolisia luottolaitoksia, joiden on helpompi hankkia dollarimääräistä rahoitusta. Riskinä saattaisi kuitenkin olla, että ne vetäytyisivät markkinoilta kriisitilanteessa eli myöntäisivät mieluummin rahoitusta kotimarkkinoillaan.

c) *Laajamittainen velkarahoituksen vähentäminen*, jos unionin luottolaitokset pyrkisivät myymään Yhdysvaltain dollarin määräisiä saamisiaan maksaakseen takaisin dollarimääräisiä velkojaan: Reaalitalouden voisi olla vaikeampaa saada rahoitusta, mutta vaikutus voisi heikentää myös unionin luottolaitosten vakavaraisuutta, jos mittavat myynnit alentaisivat omaisuuserien hintaa markkinoilla. Markkinoilta saatujen tietojen mukaan sijoittajat odottavat nyt Yhdysvaltain dollarin määräisten omaisuuserien hinnan laskevan, kun useat unionin luottolaitokset yrittävät myydä niitä. Dollarimääräisten omaisuuserien myynti tai niiden hankkimisen lopettaminen saattaisi sekin johtaa hankalaan tilanteeseen, jos tällaiseen ratkaisuun päädyttäisiin yhtä aikaa useassa unionin luottolaitoksessa, ja sillä voisi olla seurannaisvaikutuksia. Unionin luottolaitokset saattavat myös harkita muita menetelmiä Yhdysvaltain dollarin määräisen rahoituksen tarpeensa vähentämiseksi, esimerkiksi sijoitustensa purkamista pääomamarkkinoilla tai likvidien omaisuuserien myymistä.

II.3 **Mahdollisuudet lieventää riskejä**

Lehman Brothers -investointipankin kaatumisesta seuranneiden ongelmien vuoksi unionin luottolaitokset ja valvontaviranomaiset ovat ryhtyneet toimiin rahoitus- ja likviditeettiriskien lieventämiseksi. Unionin luottolaitokset ovat kahden viime vuoden aikana pyrkineet parantamaan rahoituksenhankintalinjaansa, ja kansalliset keskuspankit ovat tarjonneet Yhdysvaltain dollarin määräistä rahoitusta lievittääkseen jännitteitä dollarimääräisen rahoituksen markkinoilla. Yhdysvaltain dollarin määräiseen lyhytaikaiseen rahoitukseen liittyviä riskejä lieventävät ilmeisesti monenlaiset tekijät.

([1]) Ks. Baselin pankkivalvontakomitean asiakirjat "Basel III: A global regulatory framework for more resilient banks and banking systems", joulukuu 2010 (uudistettu kesäkuussa 2011) ja "Basel III: International framework for liquidity risk measurement, standards and monitoring", joulukuu 2010. Molemmat asiakirjat ovat saatavilla Kansainvälisen järjestelypankin verkkosivuilla osoitteessa http://www.bis.org

a) *Dollarimääräisen rahoituksen lisääntyminen:* Unionin luottolaitosten käteisvarannot Yhdysvaltain keskuspankissa vaikuttavat kasvaneen, joskin viime aikoina niitä on myös pienennetty. Yhdysvaltain rahapolitiikan myötä dollarimääräistä likviditeettiä on kenties aiempaa enemmän, mutta dollarien ei silti pidä odottaa palautuvan rahoitusjärjestelmään kriisitilanteessa.

b) *Vakuudellisen rahoituksen lisääntyminen:* Joissakin unionin luottolaitoksissa lyhytaikaisen vakuudettoman rahoituksen tyrehtymiseen reagoitiin lisäämällä Yhdysvaltain dollarin määräisen vakuudellisen rahoituksen (repot) ja EUR/USD-swapsopimusten käyttöä. Reposopimuksilla saatavan rahoituksen määrä riippuu kuitenkin siitä, kuinka paljon riskittömiä lyhytaikaisia likvidejä omaisuuseriä pystytään tarjoamaan vakuudeksi.

c) *Dollarimääräisten positioiden karsiminen:* Useissa unionin luottolaitoksissa on nopeutettu Yhdysvaltain dollarin määräisten positioiden karsimista taseesta sen jälkeen, kun yhdysvaltalaiset rahamarkkinarahastot huolestuivat niiden hallussa olevista valtion velkapapereista eivätkä enää halunneet myöntää niille lainaa. Yleisin tapa karsia dollarimääräisiä positioita on ollut luopuminen joistakin omaisuuseristä. Kuten edellä todettiin, positioiden karsimisella voi olla sivuvaikutuksia: se voi käynnistää dollarimääräisten omaisuuserien paniikkimyynnin ja rajoittaa unionin luottolaitosten mahdollisuuksia lainoittaa reaalitaloutta.

d) *Keskuspankkien likviditeettituki:* Yhdysvaltain keskuspankki ilmoitti kesäkuussa yhdessä EKP:n, Englannin pankin sekä Sveitsin ja Kanadan keskuspankkien kanssa Yhdysvaltain dollarin määräisten tilapäisten swapjärjestelyjen jatkamisesta elokuuhun 2012 saakka. Lisäksi keskuspankit ilmoittivat 15 päivänä syyskuuta 2011, että ne toteuttaisivat kolme Yhdysvaltain dollarin määräistä likviditeettiä lisäävää operaatiota noin kolmen kuukauden maturiteetilla, eli operaatiot erääntyisivät vasta seuraavana vuonna. Näillä toimilla lievennettiin paineita Yhdysvaltain dollarin määräisen rahoituksen markkinoilla ja varmistettiin, että unionin luottolaitosten dollarimääräiset rahoitustarpeet pystyttäisiin täyttämään. Keskuspankkien valuutanvaihtojärjestelyillä näyttää olevan markkinaosapuolia rauhoittava vaikutus, vaikkei niitä edes käytettäisi, eli ne tukevat pelkällä olemassaolollaan valuuttaswapmarkkinoiden toimintaa. Seurauksena on kuitenkin moraalikadon riski, eli unionin luottolaitokset eivät välttämättä muutakaan rahoituksenhankintalinjaansa vankemmaksi, joskin tätä riskiä pyritään pienentämään hinnoittelulla.

e) *Valuuttaswapmarkkinoiden infrastruktuuri:* Markkinaosapuolet mainitsevat yhtenä riskejä lieventävänä tekijänä valuuttaswapmarkkinoiden toimintaa tukevan infrastruktuurin, esimerkiksi jatkuvan linkitetyn katteensiirron (CLS) ja käytännöt, joissa swapit ja niiden rahoitus pyritään pitämään maturiteetiltaan samanlaisina.

Osa lieventävistä tekijöistä on jo parantanut jossain määrin unionin luottolaitosten Yhdysvaltain dollarin määräistä rahoitus- ja likviditeettitilannetta lyhyellä aikavälillä, mikä auttoi luottolaitoksia selviytymään viimeaikaisista huomattavista jännitteistä dollarimääräisen rahoituksen markkinoilla. Näiden lieventävien tekijöiden lisäksi tarvitaan todennäköisesti keskipitkällä aikavälillä rakenteellisempia ratkaisuja, jotta vuosien 2008 ja 2011 jännitteet Yhdysvaltain dollarin määräisen rahoituksen markkinoilla eivät pääse uusiutumaan.

f) *Vararahoitussuunnitelmat:* Yhdysvaltain dollarin määräiseen rahoitukseen liittyvien keskipitkän aikavälin riskien lieventämiseksi on laadittu muun muassa vararahoitussuunnitelmia. EJRK on kerännyt kansallisilta valvontaviranomaisilta tietoja unionin luottolaitosten vararahoitussuunnitelmiin sisältyvistä johdon toimista, joilla dollarimääräiseen rahoitukseen liittyvistä sokeista pyritään selviytymään. Maissa, joiden luottolaitokset kaavailivat tällaisia toimia, oltiin melko samoilla linjoilla. Toimet suunniteltiin niin, että niitä voitiin häiriön luonteesta ja vakavuudesta riippuen ottaa käyttöön yksittäin tai useampia kerralla. Suunnitelmissa kaavaillaan vähennettävän Yhdysvaltain dollarin määräistä rahoitusta edellyttäviä omaisuuseriä (joko myymällä tai lopettamalla niiden hankkiminen) sekä dollarimääräistä antolainausta. Dollareita hankittaisiin muiden valuuttojen välityksellä avista- ja swapmarkkinoilta. Likviditeettipuskureihin kuuluvia omaisuuseriä myytäisiin (mahdollisesti takaisinostosopimuksilla), ja lisäksi turvauduttaisiin keskuspankkien tarjoamiin järjestelyihin (esim. EKP:n dollarimääräiset operaatiot ja ns. diskonttoikkuna).

Osaan toimista liittyy uusia riskejä. Runsaat valuuttojen avistakaupat voitaisiin vaikuttaa hinnoitteluun markkinoilla. Dollarimääräisten rahoitustarpeiden vähentäminen (myymällä omaisuuseriä tai lopettamalla niiden hankkiminen) saattaisi sekin johtaa hankalaan tilanteeseen, jos tällaiseen ratkaisuun päädyttäisiin yhtä aikaa useassa unionin luottolaitoksessa, ja sillä voisi olla seurannaisvaikutuksia. Maissa, joissa Yhdysvaltain dollarin määräistä rahoitusta pidettiin tärkeänä pankkisektorin kannalta, useimmilla luottolaitoksilla oli mahdollisuus turvautua Yhdysvaltain keskuspankin järjestelyihin. Useiden maiden valvontaviranomaiset totesivat kuitenkin, ettei niiden luottolaitosten suunnitelmiin sisältynyt erillisiä ratkaisuja dollarimääräisen rahoituksen saamiseksi kriisitilanteessa. Nykyisessä markkinatilanteessa puute on vakava etenkin sellaisissa unionin luottolaitoksissa, joilla lyhytaikainen dollarimääräinen rahoitus on tärkeässä asemassa.

Merkittävä riski aiheutuu EJRK:n havaitsemista huomattavista aukoista unionin tason tiedoissa. Aukkojen vuoksi EJRK ei ole pystynyt täysin analysoimaan Yhdysvaltain dollarin määräiseen rahoitukseen liittyvien riskien mahdollisia vaikutuksia. Erityisen vaikeaa on ollut hahmottaa dollarimääräisten saamisten jakaumaa. Seuraavassa osassa esitettävät suositukset on laadittu osin myös parantamaan tietojen laatua myöhempää analysointia varten.

III **EJRK:N SUOSITUKSET**

TAVOITTEET

EJRK:n suositukset koskevat havaittua lyhyen aikavälin likviditeettiriskiä unionissa ja siitä aiheutuvaa keskipitkän aikavälin riskiä unionin reaalitaloudelle. Suositusten avulla pyritään välttämään nykyisenkaltaisia jännitteitä unionin luottolaitosten Yhdysvaltain dollarin määräisen rahoituksen markkinoilla seuraavassa finanssikriisissä. Niillä ei puututa laitosten nykyisiin hankaluuksiin.

Kun lyhytaikaista tukkurahoitusta käytetään toiminnan ja saamisten rahoittamiseen pitkällä aikavälillä, dollarimääräisen rahoituksen maturiteettijakauman epäsuhtaa koskevissa suosituksissa on otettava huomioon, miten nämä järjestelmän heikkoudet liittyvät muihin EJRK:n käsittelemiin teemoihin. Dollarimääräistä rahoitusta koskevien suositusten on oltava EJRK:n linjan mukaisia.

a) *Lyhytaikainen tukkurahoitus:* Riippuvuus Yhdysvaltain dollarin määräisestä rahoituksesta on vain osa laajempaa teemaa eli unionin luottolaitosten riippuvuutta lyhytaikaisesta tukkurahoituksesta. Rahoitusvakautta valvovien viranomaisten näkökulmasta siihen liittyy kuitenkin todennäköisesti enemmän riskejä kuin lyhytaikaiseen rahoitukseen yleensä. Perustelut on esitetty kohdassa II.1.

b) *Rahoituslähteiden hajauttaminen:* Unionin luottolaitosten käyttämien rahoitusmarkkinoiden häiriönsietokyvyn parantamiseksi luottolaitoksia kannustetaan hajauttamaan rahoituslähteitään eli käytännössä etsimään sijoittajia eri maantieteellisiltä alueilta ja hankkimaan rahoitusta eri valuutoissa. Yhdysvaltain dollarin määräisen rahoituksen maturiteettiepäsuhtaa rajoittavat suositukset eivät saa olla ristiriidassa EJRK:n muiden linjanvetojen kanssa.

c) *Kansainvälisen pankkitoiminnan rakenne/viime käden luotonanto maailman tasolla:* Yhtenä syynä mahdollisiin pyrkimyksiin rajoittaa Yhdysvaltain dollarin – tai minkä tahansa valuutan – määräisen rahoituksen maturiteettiepäsuhtaa on havainto, että keskuspankit tarjoavat nykyisin varalikviditeettiä ainoastaan omassa valuutassa eli viime käden luotonantoa ei ole maailman tasolla lainkaan. Keskuspankkien (mahdollisesti tilapäisiin) swapjärjestelyihin Yhdysvaltain keskuspankin kanssa ei välttämättä voi turvautua loputtomiin. Viime käden luotonantajan puuttuessa kokonaan voi olla hyödyllistä rajoittaa unionin luottolaitosten altistumista likviditeettiriskeille Yhdysvaltain dollarin tai muun valuutan määräisessä rahoituksessaan. On kuitenkin myös esitetty, että tällaiset toimet pysäyttäisivät pankkitoiminnan kansainvälistymiskehityksen.

d) *Tietojen antaminen:* Unionin luottolaitosten antamat tiedot likviditeetistä ja rahoituksesta ovat yleensä huomattavasti suppeammat kuin pääomaa ja tasetta koskevat tiedot. Teemasta ei ole käyty yksityiskohtaista keskustelua EJRK:n kanssa, mutta argumentteja tietojen antamisen puolesta ja sitä vastaan esitetään ahkerasti muissa kansainvälisissä ryhmissä. EJRK:n näkökulmasta keskusteluun tulisi ottaa mukaan paitsi rahoituksen ja likviditeetin kestävyyttä koskevien tietojen antaminen myös tiedottaminen siitä, miten riippuvaisia laitokset ovat lyhytaikaisesta Yhdysvaltain dollarin ja muiden valuuttojen määräisestä rahoituksesta ja miten suuri maturiteettiepäsuhta tällaisessa rahoituksessa on. Näin lisättäisiin kurinalaisuutta markkinoilla.

III.1 **Suositus A – Yhdysvaltain dollarin määräisen rahoituksen ja likviditeetin seuranta**

Kansallisten valvontaviranomaisten suositetaan:

1) seuraavan tarkasti luottolaitosten Yhdysvaltain dollarin määräisen rahoituksen riskejä ja likviditeettiriskejä osana luottolaitosten yleisen rahoituksen ja likviditeettipositioiden seurantaa. Kansallisten valvontaviranomaisten tulisi erityisesti seurata:

   a) Yhdysvaltain dollareihin liittyvää maturiteettiepäsuhtaa;

   b) rahoituskeskittymiä vastapuolityypeittäin, keskittyen lyhytaikaisiin vastapuoliin;

   c) Yhdysvaltain dollarin määräisten valuuttaswapien käyttöä (mukaan luettuina valuutan- ja koronvaihtosopimukset);

   d) konserninsisäisiin vastuisiin liittyviä riskejä.

2) harkitsevan seuraavia toimia ennen kuin Yhdysvaltain dollarin määräiset rahoituksen riskit ja likviditeettiriskit nousevat kohtuuttoman suuriksi:

   a) luottolaitosten kannustaminen toimenpiteisiin Yhdysvaltain dollarin määräisestä maturiteettiepäsuhdasta aiheutuvien riskien hallitsemiseksi asianmukaisella tavalla;

b) riskien rajoittaminen samalla kun vältetään vallitsevien rahoitusrakenteiden hallitsematon purkautuminen.

III.1.1 *Taloudelliset perusteet*

Tarkempi mittaus ja seuranta auttaisivat viranomaisia ymmärtämään paremmin Yhdysvaltain dollarin määräiseen rahoitukseen liittyvien riskien kehitystä ja antaisivat niille paremmat mahdollisuudet kannustaa luottolaitoksia ennakoiviin toimiin riskienhallinnan vääristymien korjaamiseksi ja riskien liiallisen keskittymisen rajoittamiseksi. Makrovakausvalvonnan näkökulmasta on tärkeää, että muutokset tehdään paitsi yksittäisten yritysten myös koko pankkisektorin tasolla.

Lyhytaikaisen rahoituksen edullisuus pitkäaikaiseen rahoitukseen verrattuna saattaa sisältää moraalikadon vaaran, eli yritykset eivät välttämättä arvioi asianmukaisesti valuuttaswapmarkkinoiden mahdollisilta ongelmilta suojautumisen kustannuksia. Jos luottolaitokset odottavat julkisen vallan tarjoavan rahoitusta aina, kun markkinatilanne heikkenee, niiden riippuvuus Yhdysvaltain dollarin määräisestä lyhytaikaisesta rahoituksesta voi kasvaa liialliseksi. Suosituksen tavoitteena on, että viranomaiset ymmärtäisivät, miten pankkisektori altistuu näille riskeille, miten vahvoja suojautumismekanismeja on tarjolla ja mihin moraalikadon riski perustuu. Lisäksi tavoitteena on, että luottolaitokset ymmärtäisivät paremmin viranomaisten huolet, mikä voisi vaikuttaa niiden toimintaan jo nyt.

III.1.2 *Arvio eduista ja haitoista*

Suosituksesta koituu seuraavia etuja:

a) Vain tarkan seurannan avulla voidaan havaita liiallisten Yhdysvaltain dollarin määräiseen rahoitukseen liittyvien riskien keskittyminen ja ryhtyä ennaltaehkäiseviin toimiin mahdollisten järjestelmäriskien välttämiseksi.

b) Suosituksen avulla voidaan vähentää moraalikadon vaaraa luottolaitoksissa, jotka turvautuvat Yhdysvaltain dollarin määräiseen rahoitukseen, sillä suositus kasvattaa tietoisuutta kansallisten viranomaisten seurannasta.

Suosituksella on kuitenkin myös haittapuolia:

a) Yhdysvaltain dollarin määräisen rahoituksen lähteitä ei välttämättä pystytä seuraamaan vastapuoliryhmäkohtaisesti, esimerkiksi jos arvopapereita lasketaan liikkeeseen välittäjän kautta.

b) Suosituksen mukaisesta valvonnan tehostamisesta aiheutuu viranomaisille kustannuksia.

III.1.3 *Seurantatoimet*

III.1.3.1 Määräajat

Kansallisia valvontaviranomaisia pyydetään raportoimaan EJRK:lle suositusten toteuttamisesta 30.6.2012 mennessä.

III.1.3.2 Noudattamiskriteerit

Suosituksen noudattamista arvioidaan seuraavilla kriteereillä:

a) Pankkisektorin rahoitus- ja likviditeettitilanteen seurannan tulisi kattaa ainakin 1) Yhdysvaltain dollarin määräisen rahoituksen lähteet ja käyttö, 2) maturiteettiepäsuhta Yhdysvaltain dollarin määräisten saamisten ja velkojen välillä verrattuna maturiteettiepäsuhtaan kotimaan valuutan määräisten saamisten ja velkojen välillä tärkeimmissä aikaluokissa ([1]), ([2]), 3) Yhdysvaltain dollarin määräiset rahoitusvelat kunkin merkittävän vastapuoliryhmän kohdalla (tässä kansallisilta valvontaviranomaisilta toivotaan näkemyksiä siitä, missä määrin rahoituksen hankinnan keskittymistä tiettyihin vastapuoliryhmiin pystytään seuraamaan), 4) Yhdysvaltain dollarin määräisten swapmarkkinoiden käyttö ja 5) konsernien sisäiset riskikeskittymät sekä niiden rajoittaminen,

b) jos likviditeetti- ja rahoitusriskit uhkaavat kasvaa liiallisiksi.

III.1.3.3 Seurantatoimista raportointi

Seurantatoimista raportoitaessa tulee käydä läpi kaikki noudattamiskriteerit, eli

a) prosessit Yhdysvaltain dollarin määräiseen rahoitukseen liittyvien rahoitus- ja likviditeettiriskien seurantaa varten,

b) noudattamiskriteerien mukaiset indikaattorit,

c) tarvittaessa rahoitus- ja likviditeettiriskeille asetetut rajat.

([1]) Kansalliset viranomaiset määrittävät maansa aikaluokat.
([2]) Indikaattori vastaa Basel III -seurantavälinettä III.1 (sopimusten maturiteettiepätasapaino), ks. asiakirja "Basel III: International framework for liquidity risk measurement, standards and monitoring", joulukuu 2010, s. 32–33. Asiakirja on luettavissa Kansainvälisen järjestelypankin verkkosivuilla (http://www.bis.org).

III.2 **Suositus B – Vararahoitussuunnitelmat**

Kansallisten valvontaviranomaisten suositetaan:

1) varmistavan, että luottolaitokset määrittelevät vararahoitussuunnitelmissaan toimet Yhdysvaltain dollarin määräisen rahoituksen kriisitilanteiden käsittelyä varten ja että kyseiset luottolaitokset ovat tarkastelleet näiden toimien toteutettavuutta siinä tilanteessa, että useampi kuin yksi luottolaitos pyrkii toteuttamaan ne samanaikaisesti. Vararahoitussuunnitelmissa on vähintään tarkasteltava vararahoituslähteitä, jotka ovat käytettävissä siinä tapauksessa, että rahoituksen saatavuus eri vastapuoliryhmissä heikkenee;

2) arvioivan näiden vararahoitussuunnitelmissa mainittujen toimien toteutettavuutta pankkisektorin tasolla. Jos todetaan, että luottolaitosten samanaikaiset toimet todennäköisesti aiheuttavat järjestelmäriskin mahdollisuuden, kansallisten valvontaviranomaisten suositetaan harkitsevan toimenpiteitä näiden riskien pienentämiseksi sekä arvioivan mainittujen toimien vaikutusta unionin pankkisektorin vakauteen.

III.2.1 *Taloudelliset perusteet*

Luottolaitosten on ymmärrettävä Yhdysvaltain dollarin määräiseen rahoitukseensa liittyvät erityisriskit ja varauduttava mahdollisiin häiriöihin tai hankaluuksiin. Lyhyellä aikavälillä suosituksen pitäisi varmistaa, että runsaasti dollarimääräistä rahoitusta käyttävillä luottolaitoksilla on edes vähimmäistason varajärjestelyt rahoitusvaikeuksien ehkäisemiseksi ääritilanteessa.

Jos useat luottolaitokset reagoisivat vararahoitussuunnitelmiensa pohjalta samalla tavoin häiriöihin Yhdysvaltain dollarin määräisen rahoituksen markkinoilla, seurauksena voisi olla uusia häiriöitä markkinoilla ja koko järjestelmässä. Jos useiden luottolaitosten suunnitelmissa esimerkiksi kaavaillaan samantyyppisten likvidien omaisuuserien myyntiä tai turvautumista samaan rahoituskanavaan tilanteessa, jossa dollarimääräisen rahoituksen markkinoilla on häiriöitä, näiden vararahoitussuunnitelmien toteutuskelpoisuus saattaa vaarantua.

III.2.2 *Arvio eduista ja haitoista*

Suosituksesta koituu seuraavia etuja:

a) Kun luottolaitoksilla on vararahoitussuunnitelma Yhdysvaltain dollarin määräisten rahoitusmarkkinoiden häiriöiden varalle, hallitsematon reagointi vähenee.

b) Suunnitelmat auttavat luottolaitoksia ymmärtämään ja huomioimaan rahoitusratkaisuissaan kriiseihin tai muihin Yhdysvaltain dollarin määräisen rahoituksen häiriöihin liittyvät kustannukset.

Suosituksella on kuitenkin myös haittapuolia.

c) Jos useat luottolaitokset reagoivat vararahoitussuunnitelmiensa pohjalta samalla tavoin laajamittaisiin vaikeuksiin Yhdysvaltain dollarin määräisen rahoituksen hankinnassa, seurauksena voi olla järjestelmäriskien paheneminen samankaltaisten vararahoitusratkaisujen runsauden vuoksi.

d) Ei ole varmaa, onko etenkään laajamittaiseen luottamuspulaan Yhdysvaltain dollarin määräisen rahoituksen markkinoilla muuta tehokasta käytännön ratkaisua kuin julkisen sektorin puuttuminen tilanteeseen.

III.2.3 *Seurantatoimet*

III.2.3.1 Määräajat

Niitä, joille suositukset on osoitettu, pyydetään raportoimaan EJRK:lle suositusten toteuttamisesta 30.6.2012 mennessä.

III.2.3.2 Noudattamiskriteerit

Suosituksen noudattamista arvioidaan seuraavilla kriteereillä:

a) Luottolaitosten, joille Yhdysvaltain dollari on kansallisen valvontaviranomaisen mukaan merkittävä rahoitusvaluutta, tulisi laatia vararahoitussuunnitelma.

b) Valvontaviranomaisten tulisi arvioida suunnitelmat selvittääkseen, onko todennäköistä, että kriisitilanteessa useat laitokset reagoisivat samankaltaisesti, mikä voisi pahentaa tilannetta entisestään.

c) Luottolaitosten Yhdysvaltain dollarin määräisten vararahoitussuunnitelmien samankaltaisuudesta aiheutuvaa järjestelmäriskien pahenemisen riskiä tulisi pienentää.

III.2.3.3 Seurantatoimista raportointi

Seurantatoimista raportoitaessa tulee käydä läpi kaikki noudattamiskriteerit, eli:

a) valvontatoimet, joihin on ryhdytty sen varmistamiseksi, että luottolaitoksilla on vararahoitussuunnitelmat Yhdysvaltain dollarin määräisen rahoituksen häiriöiden varalle;

b) vararahoitussuunnitelmien arviointi ja valvontatoimet, joihin on ryhdytty arvioinnissa mahdollisesti havaittujen järjestelmätason ongelmien suhteen.

YLEINEN ARVIO TOIMENPITEISTÄ

Suosituksilla pyritään siihen, ettei unionin luottolaitosten Yhdysvaltain dollarin määräisen rahoituksen markkinoille syntyisi jatkossa enää samanlaisia jännitteitä kuin vuosien 2008 ja 2011 kriiseissä.

Suositusten avulla kansalliset valvontaviranomaiset ja Euroopan pankkiviranomainen pystyvät havaitsemaan paremmin liiallisia Yhdysvaltain dollarin määräiseen rahoitukseen liittyviä riskikeskittymiä ja ryhtymään toimiin mahdollisten järjestelmäriskien ehkäisemiseksi.

Suositukset on suunniteltu vähentämään moraalikadon riskiä unionin luottolaitoksissa, eli niillä pyritään varmistamaan, että laitokset arvioivat ja huomioivat asianmukaisesti kustannukset, joita rahoitusmarkkinoiden jännitteitä vastaan varautuminen aiheuttaa. Jos unionin luottolaitokset odottavat julkisen vallan tarjoavan rahoitusta aina, kun markkinatilanne heikkenee, niiden riippuvuus Yhdysvaltain dollarin määräisestä lyhytaikaisesta rahoituksesta voi kasvaa liialliseksi. Tehokkaampi seuranta ja valvonta auttaa viranomaisia ymmärtämään pankkisektorin altistumista Yhdysvaltain dollarin määräiseen rahoitukseen liittyville rahoitus- ja likviditeettiriskeille sekä mahdollista moraalikadon riskiä.

Vararahoitussuunnitelmien laatiminen edistää unionin luottolaitosten Yhdysvaltain dollarin määräiseen rahoitukseen liittyvien riskien huomioimista ja laitosten kykyä sietää jännitteitä dollarimääräisen rahoituksen markkinoilla, sillä suunnitelmat vähentävät hallitsematonta reagointia häiriöihin. Makrovakauden näkökulmasta on tärkeää, että suosituksilla pyritään pienentämään järjestelmäriskejä, joita voisi koitua unionin luottolaitosten yhtäaikaisista toimista häiriötilanteessa, ja ehkäistään siten rahoitusrakenteiden hallitsematonta purkautumista.

Kaikissa suosituksissa hyötyjen odotetaan olevan kustannuksia suuremmat. Suurin rasite liittyy kansallisille viranomaisille koituviin kustannuksiin, kun ne laajentavat seurantaa ja raportointia, sekä unionin luottolaitosten täytettäviksi tuleviin tiukempiin valvontavaatimuksiin.

LISÄYS

VAPAAEHTOISPOHJALTA KOOTUT TIEDOT UNIONIN LUOTTOLAITOSTEN YHDYSVALTAIN DOLLARIN MÄÄRÄISESTÄ RAHOITUKSESTA

Euroopan järjestelmäriskikomitea (EJRK) on koonnut yhdessä kansallisten valvontaviranomaisten kanssa tietoja kahdella raportointilomakkeella sekä kyselylomakkeella. Ensimmäinen raportointilomake (A) perustui Euroopan pankkiviranomaisen vuoden 2011 riskiarviointilomakkeeseen ja sisälsi tietoa kassavirroista, likviditeetinhankintakapasiteetista ja rahoitussuunnitelmista maturiteeteittain. Enemmän EJRK:n tarkoituksiin laaditulla toisella raportointilomakkeella (B) selvitettiin lähinnä unionin luottolaitosten tasetilannetta ja etenkin Yhdysvaltain dollarin määräisiä saamisia ja velkoja niiden taseissa. Kyselylomakkeella pyrittiin saamaan laadullista tietoa siitä, kuinka riippuvaisia unionin luottolaitokset ovat Yhdysvaltain dollarin määräisestä rahoituksesta, ja keräämään siihen liittyvää valvontatietoa.

Tietojenkeruupyyntö osoitettiin kaikille unionin jäsenvaltioille, ja niiden toivottiin kokoavan tietoa parhaansa mukaan, jotta otoksessa olisivat mukana ainakin ne unionin luottolaitokset, joilla oli merkittävästi Yhdysvaltain dollarin määräistä velkaa (vähintään 5 % veloista). Yhteensä 17 unionin jäsenvaltiota toimitti tietoja luottolaitoksistaan. Bulgaria, Irlanti, Portugali, Puola, Slovenia, Suomi, Unkari, Tšekki ja Viro jättäytyivät tiedonkeruun ulkopuolelle. Tiedot voitiin toimittaa joko laitoskohtaisesti tai koonnoksena kansallisella tasolla, kunhan mukana oli vähintään kolmen luottolaitoksen tiedot. Yksittäisiä unionin luottolaitoksia koskevat luottamukselliset tiedot pystyttiin käsittelemään anonyymeina, kun vähintään kolmen laitoksen tiedot käsiteltiin yhdessä.

Raportointilomake A sisälsi useimmissa tapauksissa samat tiedot, jotka oli jo ilmoitettu Euroopan pankkiviranomaisen likviditeettiriskiarvioinnissa. Tiedot ovat vuoden 2010 joulukuun lopun tietoja. EJRK:n analyysin tarpeisiin laaditun raportointilomake B:n tiedot ovat useimmissa tapauksissa vuoden 2011 kesäkuun lopun tietoja (ks. taulukko).

Taulukko

Yhteenveto otoksesta raportointilomake B:ssä

Valtio	Unionin luottolaitosten määrä otoksessa	Otoksen osuus kotimaisesta pankkisektorista	Laskentatapa	Tarkastelujakso
BE	2	33 %	laitoskohtainen	kesäkuu 2011
DE	8	31 %	laitoskohtainen	kesäkuu 2011
DK	1		konsolidoitu	joulukuu 2010
ES	2	22 %	konsolidoitu ja eritelty	joulukuu 2010/kesäkuu 2011
FR	3	72 %	konsolidoitu	kesäkuu 2011
GR	3	63 %	konsolidoitu	maaliskuu 2011
IT	2	50 %	konsolidoitu	joulukuu 2010
LU	76	95 %	laitoskohtainen	kesäkuu 2011
LV	14	40 %	laitoskohtainen	tammikuu 2011
MT	12	76 %	konsolidoitu	kesäkuu 2011
NL	2	58 %	konsolidoitu	joulukuu 2010/kesäkuu 2011
SE	4	91 %	konsolidoitu	kesäkuu 2011
SK	31	98 %	laitoskohtainen	kesäkuu 2011

Valtio	Unionin luottolaitosten määrä otoksessa	Otoksen osuus kotimaisesta pankkisektorista	Laskentatapa	Tarkastelujakso
UK	3	72 %	konsolidoitu	heinäkuu 2011
Yhteensä	163	48 %	—	—

Lähteet: EJRK ja unionin jäsenvaltioiden laskelmat.
Huom. Belgian, Latvian, Luxemburgin, Saksan ja Slovakian tietoja ei ole konsolidoitu, eikä niihin sisälly tietoja unionin luottolaitosten Yhdysvalloissa olevista sivukonttoreista tai tytäryhtiöistä. Otoksessa mukana olevien unionin luottolaitosten osuus koko unionin pankkisektorin konsolidoiduista saamisista on laskettu vuoden 2010 lopun tilanteen pohjalta. Maltan kohdalla on ilmoitettu osuus koko pankkisektorista (ml. ulkomaalaisomistuksessa olevat luottolaitokset). Latvian, Luxemburgin ja Saksan kohdalla osuus on laskettu maahan sijoittautuneiden rahalaitosten sektorin konsolidoimattomista saamisista kesäkuun 2011 tilanteen pohjalta.

II

(Tiedonannot)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDONANNOT

EUROOPAN KOMISSIO

SEUT-sopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisen valtiontuen hyväksyminen

Tapaukset, joita komissio ei vastusta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti perustamissopimuksen liitteeseen I kuuluvia tuotteita lukuun ottamatta)

(2012/C 72/02)

Päätöksen tekopäivä	8.2.2012	
Valtiontuen viitenumero	SA.34036 (11/N)	
Jäsenvaltio	Espanja	
Alue	Cataluna, Baleares, Andalucia, Murcia, Comunidad Valenciana	—
Nimike (ja/tai tuensaajayrityksen nimi)	Real Decreto por el que se modifica el Real Decreto 1779/2008, de 3 de noviembre, por el que se establecen las bases reguladoras para la concesión de ayudas destinadas a la reconversión de plantaciones de determinados cítricos	
Oikeusperusta	Proyecto de Real Decreto …/2011, de … de …, por el que se modifica el Real Decreto 1799/2008, de 3 de noviembre por el que se establece las bases reguladoras para la concesión de ayudas destinadas a la reconversión de plantacciones de determinados cítricos.	
Toimenpidetyyppi	Ohjelma	—
Tarkoitus	Maatilainvestoinnit	
Tuen muoto	Suora avustus	
Talousarvio	Kokonaistalousarvio: 15 EUR (miljoonaa) Vuotuinen talousarvio: 15 EUR (miljoonaa)	
Tuen intensiteetti	30 %	
Kesto	30.6.2013 saakka	
Toimiala	Sitrushedelmien viljely	

Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite	Ministerio de Medio Ambiente y Medio Rural y Marino Paseo Infanta Isabel, 1 28014 Madrid ESPAÑA
Muita tietoja	—

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_fi.htm

Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen

(Asia COMP/M.6369 – HBO/Ziggo/HBO Nederland)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2012/C 72/03)

Komissio päätti 21 päivänä maaliskuuta 2012 olla vastustamatta edellä mainittua keskittymää ja todeta sen yhteismarkkinoille soveltuvaksi. Päätös perustuu neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 6 artiklan 1 kohdan b alakohtaan. Päätöksen koko teksti on saatavilla vain englannin kielellä, ja se julkistetaan sen jälkeen kun siitä on poistettu mahdolliset liikesalaisuudet. Päätös on saatavilla:

— komission kilpailun pääosaston verkkosivuilla (http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/); sivuilla on monenlaisia hakukeinoja sulautumapäätösten löytämiseksi, muun muassa yritys-, asianumero-, päivämäärä- ja alakohtaiset hakemistot,

— sähköisessä muodossa EUR-Lex-sivustolta (http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm) asiakirjanumerolla 32011M6369. EUR-Lex on Euroopan yhteisön oikeuden online-tietokanta.

Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen

(Asia COMP/M.6216 – IHC/DEME/OceanflORE JV)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2012/C 72/04)

Komissio päätti 22 päivänä helmikuuta 2012 olla vastustamatta edellä mainittua keskittymää ja todeta sen yhteismarkkinoille soveltuvaksi. Päätös perustuu neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 6 artiklan 1 kohdan b alakohtaan. Päätöksen koko teksti on saatavilla vain englannin kielellä, ja se julkistetaan sen jälkeen kun siitä on poistettu mahdolliset liikesalaisuudet. Päätös on saatavilla:

— komission kilpailun pääosaston verkkosivuilla (http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/); sivuilla on monenlaisia hakukeinoja sulautumapäätösten löytämiseksi, muun muassa yritys-, asianumero-, päivämäärä- ja alakohtaiset hakemistot,

— sähköisessä muodossa EUR-Lex-sivustolta (http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm) asiakirjanumerolla 32012M6216. EUR-Lex on Euroopan yhteisön oikeuden online-tietokanta.

IV

(Tiedotteet)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN KOMISSIO

Euron kurssi [1]

9. maaliskuuta 2012

(2012/C 72/05)

1 euro =

	Rahayksikkö	Kurssi		Rahayksikkö	Kurssi
USD	Yhdysvaltain dollaria	1,3191	AUD	Australian dollaria	1,2415
JPY	Japanin jeniä	107,93	CAD	Kanadan dollaria	1,3091
DKK	Tanskan kruunua	7,4352	HKD	Hongkongin dollaria	10,2331
GBP	Englannin puntaa	0,83595	NZD	Uuden-Seelannin dollaria	1,6020
SEK	Ruotsin kruunua	8,9075	SGD	Singaporin dollaria	1,6519
CHF	Sveitsin frangia	1,2053	KRW	Etelä-Korean wonia	1 475,32
ISK	Islannin kruunua		ZAR	Etelä-Afrikan randia	9,9180
NOK	Norjan kruunua	7,4600	CNY	Kiinan juan renminbiä	8,3231
BGN	Bulgarian leviä	1,9558	HRK	Kroatian kunaa	7,5490
CZK	Tšekin korunaa	24,715	IDR	Indonesian rupiaa	12 047,80
HUF	Unkarin forinttia	291,90	MYR	Malesian ringgitiä	3,9697
LTL	Liettuan litiä	3,4528	PHP	Filippiinien pesoa	56,217
LVL	Latvian latia	0,6969	RUB	Venäjän ruplaa	38,7290
PLN	Puolan zlotya	4,0992	THB	Thaimaan bahtia	40,312
RON	Romanian leuta	4,3555	BRL	Brasilian realia	2,3307
TRY	Turkin liiraa	2,3493	MXN	Meksikon pesoa	16,7460
			INR	Intian rupiaa	65,6850

[1] *Lähde*: Euroopan keskuspankin ilmoittama viitekurssi.

KOMISSION PÄÄTÖS,

annettu 9 päivänä maaliskuuta 2012,

tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean kolmen uuden jäsenen nimittämisestä

(2012/C 72/06)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean perustamisesta 26 päivänä elokuuta 2005 tehdyn komission päätöksen 2005/629/EY [1] 4 ja 6 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean 27 päivänä lokakuuta 2010 päivätyllä komission päätöksellä [2] nimitettyjen jäsenten toimikausi päättyy 31 päivänä lokakuuta 2013.

(2) Mainitusta komiteasta on eronnut kaksi jäsentä, toinen lokakuussa 2010 ja toinen tammikuussa 2011.

(3) Yhteisen kalastuspolitiikan täytäntöönpanoa koskevien tieteellisten lausuntojen tarve on kasvussa.

(4) Toimikauden loppuajaksi olisi päätöksen 2005/629/EY 4 artiklan mukaisesti nimitettävä uudet jäsenet,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Päätetään seuraavien tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean jäsenten toimikausi:

Antonio DI NATALE,

Andrés URIARTE.

2 artikla

Nimitetään tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean jäseniksi seuraavat henkilöt:

Edmund John SIMMONDS,

Guiseppe SCARCELLA,

Jenny NORD.

3 artikla

Heidän toimikautensa päättyy 31 päivänä lokakuuta 2013.

4 artikla

Meri- ja kalastusasioiden pääosaston pääjohtajaa pyydetään ilmoittamaan nimityksestä asianomaisille henkilöille.

5 artikla

Komitean uusien jäsenten nimet julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 9 päivänä maaliskuuta 2012.

Komission puolesta

Maria DAMANAKI

Komission jäsen

[1] EUVL L 225, 31.8.2005, s. 18.
[2] EUVL C 292, 28.10.2010, s. 3.

Komission tiedonanto – Asetuksen (EY) N:o 1224/2009 105 artiklan 1, 2 ja 5 kohdan mukaista kiintiöiden alentamista koskevat suuntaviivat

(2012/C 72/07)

Jos komissio on todennut, että jäsenvaltio on ylittänyt sille osoitetut kiintiöt, komissio alentaa kyseisen jäsenvaltion tulevia kiintiöitä asetuksen (EY) N:o 1224/2009 105 artiklan 1 kohdan nojalla.

Mainitun 105 artiklan 2 kohdan mukaisesti silloin, kun jäsenvaltio on ylittänyt tiettynä vuonna käytettävissään olevan kiintiönsä, kyseisen jäsenvaltion käytettävissä olevaa vuotuista kiintiötä alennetaan seuraavana vuonna tai seuraavina vuosina.

Jos ylitettyä kiintiötä ei voida alentaa 105 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti, koska kyseisen jäsenvaltion käytettävissä ei ole kiintiötä tai sitä ei ole riittävästi, kyseisen jäsenvaltion käytettävissä olevia muiden kalakantojen tai kalakantaryhmien kiintiöitä voidaan alentaa 105 artiklan 5 kohdan nojalla sen jälkeen, kun asianomaista jäsenvaltiota on kuultu, seuraavana vuonna tai seuraavina vuosina samalla maantieteellisellä alueella tai kaupallisesti yhtä tärkeiden kalakantojen tai kalakantaryhmien osalta.

Jotta säännöksiä sovellettaisiin avoimesti ja johdonmukaisesti yhdenvertaisen kohtelun periaatteen mukaisesti, komissio haluaa julkistaa periaatteet, joiden mukaisesti kiintiöitä alennetaan.

Komissio noudattaa seuraavia periaatteita soveltaessaan asetuksen (EY) N:o 1224/2009 105 artiklan 1, 2 ja 5 kohtaa:

1) Kiintiön alennusta, jäljempänä 'hyvitys', kertoimia soveltamalla saadut määrät mukaan luettuina, sovelletaan täysimääräisenä liikakalastusta seuraavana vuonna.

2) Jos hyvitys on suurempi kuin käytettävissä oleva kiintiö, alennusta sovelletaan käytettävissä olevaan kokonaiskiintiöön liikakalastusta seuraavana vuonna. Jäljellä olevia alennuksia sovelletaan kyseisen vuoden tai tarvittaessa seuraavan vuoden käytettävissä olevaan kiintiöön, kunnes koko liikakalastettu määrä (kertoimia soveltamalla saadut määrät mukaan luettuina) on hyvitetty.

3) Poiketen siitä, mitä edellä 2 kohdassa sanotaan, hyvitys on poikkeuksellisesti mahdollista suorittaa pidemmän ajan kuluessa (kahden vuoden aikana suhteessa 50/50 tai prosenttiosuutena koko määrästä yli kahden vuoden jaksolle jaettuna), jos jokin seuraavista ehdoista täyttyy:

   a) kalat ovat kestävästi hoidettuja kyseessä olevaa kantaa koskevan tieteellisen tutkimustiedon perusteella; tai

   b) kyseessä olevaa kantaa saadaan saaliiksi sekakalastuksessa, ja kiintiön huomattava alentaminen aiheuttaisi kyseisen lajin tai sen läheisten lajien kohtuuttoman suuria poisheitettäviä saaliita sekakalastuksen yhteydessä; tai

   c) erityisten kansainvälisten (esim. alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen) sääntöjen mukaan kyseessä olevaa kalakantaa koskevat hyvitykset voidaan suorittaa kahden tai useamman vuoden aikana.

4) Jos liikakalastettua kalakantaa koskevia alennuksia ei voida soveltaa liikakalastusta seuraavana vuonna, koska jäsenvaltiolla ei ole käytettävissään kiintiötä, alennusta sovelletaan muihin saman maantieteellisen alueen kalakantoihin tai kaupallisesti samanarvoisiin kalakantoihin valvonta-asetuksen mukaisesti. Tällaiset kannat määritellään seuraavin perustein:

   a) Alennuksia sovelletaan 105 artiklan 5 kohdan mukaisesti saman maantieteellisen alueen kalakantoihin ja mieluiten sellaisiin kalakantoihin, joita kyseisen kiintiön ylittänyt laivasto on pyytänyt.

   b) Kun useampi kuin yksi kalakanta täyttää a kohdan perusteet, suositaan alennusten soveltamista sellaisten kantojen kiintiöihin, joiden suojelutilanne on tieteellisen tutkimustiedon perusteella huonoin.

5) Poiketen siitä, mitä edellä 2 ja 4 kohdassa sanotaan, komissio voi 105 artiklan 5 kohdan mukaisesti alentaa muiden kantojen kiintiöitä, jos sillä voidaan välttää poisheitetyt saaliit sekakalastuksessa.

JÄSENVALTIOIDEN TIEDOTTEET

Neuvoston asetuksen (EY) N:o 116/2009 3 artiklan 2 kohdan mukainen luettelo viranomaisista, jotka ovat toimivaltaisia myöntämään kulttuuriesineiden vientilupia [1]

(2012/C 72/08)

Jäsenvaltio	Myöntävä viranomanen
BELGIA	**Vlaamse Gemeenschap** Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap Administratie Cultuur Afdeling Beeldende Kunst en Musea Parochiaansstraat 15 1000 Brussel BELGIË **Communauté française** Ministère de la Communauté française Direction générale de la culture Service général du patrimoine culturel et des arts plastiques Boulevard Léopold II 44 1080 Bruxelles BELGIQUE **Deutschsprachige Gemeinschaft** Ministerium der Deutschsprachigen Gemeinschaft Abteilung Kulturelle Angelegenheiten Gospertstraße 1 4700 Eupen BELGIQUE/BELGIË
BULGARIA	**Ministry of Culture** Alexander Stamboliiski 17 1040 Sofia BULGARIA **Министерство на културата** бул. „Александър Стамболийски“ № 17 1040 София/Sofia БЪЛГАРИЯ/BULGARIA
TŠEKKI	Ministerstvo kultury ČR Maltézské náměstí 471/1 118 01 Praha 1 ČESKÁ REPUBLIKA
TANSKA	Kulturværdiudvalget Sekretariat Kulturarvsstyrelsen Slotsholmsgade 1, 3. sal 1216 København K DANMARK
SAKSA	**Osavaltion (Land) myöntävä viranomainen** **Baden-Württemberg** Direktion des Badischen Landesmuseums Karlsruhe Schloss 76131 Karlsruhe DEUTSCHLAND

[1] EUVL L 39, 10.2.2009, s. 1.

Jäsenvaltio	Myöntävä viranomanen
	Bayern Bayerische Staatsgemäldesammlungen Barer Straße 29 80799 München DEUTSCHLAND **Berlin** Der Regierende Bürgermeister von Berlin Senatskanzlei — Kulturelle Angelegenheiten Brunnenstr. 188-190 10119 Berlin DEUTSCHLAND **Brandenburg** Ministerium für Wissenschaft, Forschung und Kultur des Landes Brandenburg Abteilung 3/Referat 31 Dortustraße 36 14467 Potsdam DEUTSCHLAND **Freie und Hansestadt Bremen** Der Senator für Kultur Referat Museen Altenwall 15/16 28195 Bremen DEUTSCHLAND **Freie und Hansestadt Hamburg** Freie und Hansestadt Hamburg Kulturbehörde — Staatsarchiv Grundsatzangelegenheiten des Archivwesens und des Kulturgutschutzes (ST121) Kattunbleiche 19 22041 Hamburg DEUTSCHLAND **Hessen** Hessisches Ministerium für Wissenschaft und Kunst Referat IV 5 Rheinstraße 23-25 65185 Wiesbaden DEUTSCHLAND **Mecklenburg-Vorpommern** Ministerium für Bildung, Wissenschaft und Kultur des Landes Mecklenburg-Vorpommern Abteilung Kultur Referat 420 Werderstraße 124 19055 Schwerin DEUTSCHLAND **Niedersachsen** *Für Kulturgut* Niedersächsisches Landesmuseum Willy-Brandt-Allee 5 30169 Hannover DEUTSCHLAND *Für Archivgut* Niedersächsisches Landesarchiv Am Archiv 1 30169 Hannover DEUTSCHLAND **Nordrhein-Westfalen** Ministerium für Familie, Kinder, Jugend, Kultur und Sport des Landes Nordrhein-Westfalen Abteilung IV — Kultur Referat IV A 2 Fürstenwall 25 40219 Düsseldorf DEUTSCHLAND

Jäsenvaltio	Myöntävä viranomanen
	Rheinland-Pfalz Ministerium für Bildung, Wissenschaft, Weiterbildung und Kultur Abteilung Allgemeine Kulturpflege Mittlere Bleiche 61 55116 Mainz DEUTSCHLAND **Saarland** Ministerium für Inneres, Kultur und Europa Am Ludwigsplatz 6-7 66117 Saarbrücken DEUTSCHLAND **Sachsen** *Für Kulturgut* Staatliche Kunstsammlungen Dresden Taschenberg 2 01067 Dresden DEUTSCHLAND **Für Archivgut** Sächsisches Staatsministerium des Innern Referat 15 Wilhelm-Buck-Str. 2 01097 Dresden DEUTSCHLAND **Sachsen-Anhalt** *Für Kulturgut* Kultusministerium des Landes Sachsen-Anhalt Turmschanzenstr. 32 39114 Magdeburg DEUTSCHLAND *Für Archivgut* Ministerium des Innern des Landes Sachsen-Anhalt Halberstädter Straße 1-2 39112 Magdeburg DEUTSCHLAND **Schleswig-Holstein** Ministerium für Bildung und Kultur des Landes Schleswig-Holstein Kulturabteilung Referat III 52 Postfach 7124 24105 Kiel DEUTSCHLAND **Thüringen** Thüringer Ministerium für Bildung, Wissenschaft und Kultur Abteilung 5/Referat 53 Werner-Seelenbinder-Straße 7 99096 Erfurt DEUTSCHLAND
VIRO	Muinsuskaitseamet (National Heritage Board) Uus 18 10 111 Tallinn EESTI/ESTONIA
KREIKKA	Hellenic Ministry of Culture Directorate of Museums, Exhibitions and Educational Programmes Department for non-State Archaeological Museums and Collections, for Antique Shops and for the Fight against Illicit Traffic of Antiquities Bouboulinas Street 20 101 86 Athens GREECE Hellenic Ministry of Culture, Ephorate for Antique Shops and Private Archaeological Collections Polygnotou Str. 13 105 55 Athens GREECE

Jäsenvaltio	Myöntävä viranomanen
ESPANJA	Ministerio de Cultura Dirección General de Bellas Artes y Bienes Culturales Subdirección General de Protección del Patrimonio Histórico Español Plaza del Rey, nº 1 28071 Madrid ESPAÑA
RANSKA	Ministère de la culture et de la communication Direction générale des patrimoines Service des musées de France 6 rue des Pyramides 75001 Paris FRANCE Ministère de la culture et de la communication Direction générale des médias et des industries culturelles Service du livre et de la lecture 182 rue Saint-Honoré 75001 Paris FRANCE Ministère de la culture et de la communication Direction générale des patrimoines Service du patrimoine 182 rue Saint-Honoré 75001 Paris FRANCE Ministère de la culture et de la communication Direction générale des patrimoines Service interministériel des archives de France 60 rue des Francs-Bourgeois 75003 Paris FRANCE
IRLANTI	Department of Arts, Sport and Tourism Fossa New Road Killarney Co. Kerry IRELAND
ITALIA	UFFICIO ESPORTAZIONE DI BOLOGNA Viale delle Belle Arti 56 40126 Bologna BO ITALIA UFFICIO ESPORTAZIONE DI CAGLIARI Via Cesare Battisti 2 09123 Cagliari CA ITALIA UFFICIO ESPORTAZIONE DI FIRENZE Piazza Pitti 1 50122 Firenze FI ITALIA UFFICIO ESPORTAZIONE DI GENOVA Via Balbi 10 16126 Genova GE ITALIA UFFICIO ESPORTAZIONE DI MILANO Via Brera 28 20121 Milano MI ITALIA UFFICIO ESPORTAZIONE DI NAPOLI Via Tito Angelini 20 — Castel S. Elmo 80129 Napoli NA ITALIA

Jäsenvaltio	Myöntävä viranomanen
	UFFICIO ESPORTAZIONE DI PALERMO Via P. Calvi 13 90139 Palermo PA ITALIA
	UFFICIO ESPORTAZIONE DI PISA Lungarno Pacinotti 46 56126 Pisa PI ITALIA
	UFFICIO ESPORTAZIONE DI ROMA Via Cernaia 1 00185 Roma RM ITALIA
	UFFICIO ESPORTAZIONE DI TORINO Via Accademia delle Scienze 5 10123 Torino TO ITALIA
	UFFICIO ESPORTAZIONE DI VENEZIA Piazza San Marco 63 30124 Venezia VE ITALIA
	UFFICIO ESPORTAZIONE DI VERONA Via Corte Dogana 2/4 37121 Verona VR ITALIA
KYPROS	The Director of the Department of Antiquities, Ministry of Communications and Works Museum Street 1 1516 Nicosia CYPRUS
	The Director of the Cultural Services of the Ministry of Education and Culture Kimonos and Thoukididou Street 1434 Nicosia CYPRUS
	The Registrar of the Public Records Office of the Ministry of Justice and Public Order State Archives 1461 Nicosia CYPRUS
	The Director of the Department of Geological Studies of the Ministry of Agriculture, Natural Resources and Environment Cyprus Geological Survey 1415 Nicosia CYPRUS
	The Director of the Environment of the Ministry of Agriculture, Natural Resources and Environment Environment Service 1498 Nicosia CYPRUS
	The Director of the State Library of the Ministry of Education and Culture Cyprus Library 1011 Nicosia CYPRUS
LATVIA	Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcija State Inspection for Heritage Protection Mazā Pils iela 19 Rīga, LV-1050 LATVIJA
LIETTUA	Kultūros paveldo departamentas prie Kultūros ministerijos Department of Cultural Heritage under Ministry of Culture Šnipiškių g. 3 Šnipiškių st. 3 LT-09309 Vilnius LIETUVA/LITHUANIA

Jäsenvaltio	Myöntävä viranomanen
LUXEMBURG	Ministère de la culture, de l'enseignement supérieur et de la recherche scientifique 20, montée de la Pétrusse 2912 Luxembourg LUXEMBOURG
UNKARI	National Office of Cultural Heritage, Inspectorate of Cultural Goods Kulturális Örökségvédelmi Hivatal, Műtárgyfelügyeleti Iroda Budapest 1. Szentháromság tér 6. 1014 MAGYARORSZÁG/HUNGARY
MALTA	The Superintendence of Cultural Heritage 173, St Christopher Street Valletta VLT 2000 MALTA
ALANKOMAAT	Ministry of Education, Culture and Science Cultural Heritage Inspectorate PO Box 16478 (IPC 3500) 2500 BL The Hague NEDERLAND
ITÄVALTA	Bundesdenkmalamt Hofburg, Säulenstiege 1010 Wien ÖSTERREICH **For archives**: Österreichisches Staatsarchiv Nottendorferstraße 2 1030 Wien ÖSTERREICH
PUOLA	Muzeum Narodowe we Wrocławiu pl. Powstańców 5 50-153 Wrocław POLSKA/POLAND Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków we Wrocławiu Delegatura w Jeleniej Górze ul. 1 Maja 23 58-500 Jelenia Góra POLSKA/POLAND Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków we Wrocławiu Delegatura w Legnicy ul. Zamkowa 2 59-220 Legnica POLSKA/POLAND Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków we Wrocławiu Delegatura w Wałbrzychu ul. Zamkowa 3 58-300 Wałbrzych POLSKA/POLAND Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Toruniu ul. Łazienna 8 87-100 Toruń POLSKA/POLAND Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Toruniu Delegatura w Bydgoszczy ul. Jezuicka 2 85-102 Bydgoszcz POLSKA/POLAND

Jäsenvaltio	Myöntävä viranomanen
	Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Toruniu Delegatura we Włocławku ul. Łęgska 42 87-800 Włocławek POLSKA/POLAND
	Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Lublinie ul. Archidiakońska 4 20-113 Lublin POLSKA/POLAND
	Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Lublinie Delegatura w Białej Podlaskiej ul. Janowska 27/29 21-500 Biała Podlaska POLSKA/POLAND
	Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Lublinie Delegatura w Chełmie pl. Niepodległości 1, Blok E 22-100 Chełm POLSKA/POLAND
	Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Lublinie Delegatura w Zamościu ul. Staszica 29 22-400 Zamość POLSKA/POLAND
	Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Zielonej Górze ul. Kopernika 1 65-063 Zielona Góra POLSKA/POLAND
	Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Łodzi ul. Piotrkowska 99 90-425 Łódź POLSKA/POLAND
	Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Łodzi Delegatura w Piotrkowie Trybunalskim ul. Farna 8 97-300 Piotrków Trybunalski POLSKA/POLAND
	Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Łodzi Delegatura w Sieradzu ul. Kościuszki 3 98-200 Sieradz POLSKA/POLAND
	Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Łodzi Delegatura w Skierniewicach ul. Trzcińska 18 96-100 Skierniewice POLSKA/POLAND
	Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Krakowie ul. Kanonicza 24 31-002 Kraków POLSKA/POLAND
	Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Krakowie Delegatura w Nowym Sączu ul. Wiśniowieckiego 127 33-300 Nowy Sącz POLSKA/POLAND
	Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Krakowie Delegatura w Tarnowie ul. Konarskiego 15 33-100 Tarnów POLSKA/POLAND

Jäsenvaltio	Myöntävä viranomanen
	Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Warszawie ul. Nowy Świat 18/20 00-373 Warszawa POLSKA/POLAND
	Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Warszawie Delegatura w Ciechanowie ul. Strażacka 6 06-400 Ciechanów POLSKA/POLAND
	Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Warszawie Delegatura w Ostrołęce ul. Kościuszki 16 07-410 Ostrołęka POLSKA/POLAND
	Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Warszawie Delegatura w Płocku ul. Zduńska 13a 09-400 Płock POLSKA/POLAND
	Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Warszawie Delegatura w Radomiu ul. Żeromskiego 53 26-200 Radom POLSKA/POLAND
	Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Warszawie Delegatura w Siedlcach ul. Bema 4a 08-110 Siedlce POLSKA/POLAND
	Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Opolu ul. Piastowska 14 45-082 Opole POLSKA/POLAND
	Muzeum Śląska Opolskiego w Opolu ul. Św. Wojciecha 13 45-023 Opole POLSKA/POLAND
	Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Przemyślu ul. Jagiellońska 29 37-700 Przemyśl POLSKA/POLAND
	Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Przemyślu Delegatura w Krośnie ul. Bieszczadzka 1 38-400 Krosno POLSKA/POLAND
	Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Przemyślu Delegatura w Rzeszowie ul. Mickiewicza 7 35-064 Rzeszów POLSKA/POLAND
	Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Przemyślu Delegatura w Tarnobrzegu ul. 1 Maja 4 39-400 Tarnobrzeg POLSKA/POLAND
	Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Białymstoku ul. Dojlidy Fabryczne 23 15-554 Białystok POLSKA/POLAND

Jäsenvaltio	Myöntävä viranomanen
	Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Białymstoku Delegatura w Łomży ul. Nowa 2 18-400 Łomża POLSKA/POLAND Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Białymstoku Delegatura w Suwałkach ul. Sejneńska 13 16-400 Suwałki POLSKA/POLAND Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Gdańsku ul. Kotwiczników 20 80-822 Gdańsk POLSKA/POLAND Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Gdańsku Delegatura w Słupsku ul. Jaracza 6 76-200 Słupsk POLSKA/POLAND Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Katowicach ul. Francuska 12 40-015 Katowice POLSKA/POLAND Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Katowicach Delegatura w Bielsku-Białej ul. Powstańców Śląskich 6 43-300 Bielsko-Biała POLSKA/POLAND Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Katowicach Delegatura w Częstochowie ul. Mirowska 8 42-217 Częstochowa POLSKA/POLAND Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Kielcach ul. Zamkowa 5 25-009 Kielce POLSKA/POLAND Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Olsztynie ul. Podwale 1 10-076 Olsztyn POLSKA/POLAND Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Olsztynie Delegatura w Elblągu ul. Św. Ducha 19 82-300 Elbląg POLSKA/POLAND Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Poznaniu ul. Gołębia 2 61-834 Poznań POLSKA/POLAND Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Poznaniu Delegatura w Kaliszu ul. Tuwima 10 62-800 Kalisz POLSKA/POLAND Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Poznaniu Delegatura w Koninie Posada, ul. Tuwima 2 62-530 Kazimierz Biskupi POLSKA/POLAND

Jäsenvaltio	Myöntävä viranomanen
	Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Poznaniu Delegatura w Lesznie pl. Komeńskiego 6 64-100 Leszno POLSKA/POLAND
	Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Poznaniu Delegatura w Pile ul. Śniadeckich 46 64-920 Piła POLSKA/POLAND
	Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Szczecinie ul. Kuśnierska 14a 70-536 Szczecin POLSKA/POLAND
	Narodowy Instytut Muzealnictwa i Ochrony Zbiorów ul. Okrężna 9 02-916 Warszawa POLSKA/POLAND
	Biblioteka Narodowa al. Niepodległości 213 02-086 Warszawa POLSKA/POLAND
	Naczelna Dyrekcja Archiwów Państwowych ul. Rakowiecka 2D 02-517 Warszawa POLSKA/POLAND
PORTUGALI	**Para as espécies bibliográficas** Biblioteca Nacional de Portugal Campo Grande, n.º 83 1749-081 Lisboa PORTUGAL
	Para os bens do património arquivístico e fotográfico Direcção-Geral de Arquivos Alameda da Universidade 1649-010 Lisboa PORTUGAL
	Para os bens do património audiovisual Cinemateca Portuguesa — Museu do Cinema, I.P. Rua Barata Salgueiro, n.º 39 1269-059 Lisboa PORTUGAL
	Para os restantes bens culturais Secretaria de Estado da Cultura Instituto dos Museus e da Conservação, I.P. Palácio Nacional da Ajuda, Ala Sul — 4.º andar Calçada da Ajuda 1349-021 Lisboa PORTUGAL
ROMANIA	Direcția Județeană pentru Cultură și Patrimoniul Național Alba (D.J.C.P.C.N. Alba) Str. Regina Maria nr. 20 510103 Alba Iulia ROMÂNIA
	Direcția Județeană pentru Cultură și Patrimoniul Național Arad (D.J.C.P.C.N. Arad) Str. Gheorghe Lazăr nr. 21 310126 Arad ROMÂNIA
	Direcția Județeană pentru Cultură și Patrimoniul Național Argeș (D.J.C.P.C.N. Argeș) Piața Vasile Milea nr. 1 110053 Pitești ROMÂNIA

Jäsenvaltio	Myöntävä viranomanen
	Direcția Județeană pentru Cultură și Patrimoniul Național Bacău (D.J.C.P.C.N. Bacău) Str. Vasile Alecsandri nr. 41, etaj IV 600011 Bacău ROMÂNIA
	Direcția Județeană pentru Cultură și Patrimoniul Național Bihor (D.J.C.P.C.N. Bihor) Str. Moscovei nr. 25 4110001 Oradea ROMÂNIA
	Direcția Județeană pentru Cultură și Patrimoniul Național Bistrița-Năsăud (D.J.C.P.C.N. Bistrița-Năsăud) Str. Eremia Grigorescu nr. 6 420018 Bistrița ROMÂNIA
	Direcția Județeană pentru Cultură și Patrimoniul Național Botoșani (D.J.C.P.C.N. Botoșani) Str. Unirii nr. 10 710221 Botoșani ROMÂNIA
	Direcția Județeană pentru Cultură și Patrimoniul Național Brașov (D.J.C.P.C.N. Brașov) Str. Michael Weiss nr. 22 500031 Brașov ROMÂNIA
	Direcția Județeană pentru Cultură și Patrimoniul Național Brăila (D.J.C.P.C.N. Brăila) Str. Mihai Eminescu nr. 10-12 810024 Brăila ROMÂNIA
	Direcția Județeană pentru Cultură și Patrimoniul Național Buzău (D.J.C.P.C.N. Buzău) Bd. Nicolae Bălcescu nr. 48 120525 Buzău ROMÂNIA
	Direcția Județeană pentru Cultură și Patrimoniul Național Caraș-Severin (D.J.C.P.C.N. Caraș-Severin) Piața 1 Decembrie 1918 nr. 30-31 320067 Reșița ROMÂNIA
	Direcția Județeană pentru Cultură și Patrimoniul Național Călărași (D.J.C.P.C.N. Călărași) Str. 13 Decembrie nr. 9 910014 Călărași ROMÂNIA
	Direcția Județeană pentru Cultură și Patrimoniul Național Cluj (D.J.C.P.C.N. Cluj) Piața Unirii nr. 1 400133 Cluj-Napoca ROMÂNIA
	Direcția Județeană pentru Cultură și Patrimoniul Național Constanța (D.J.C.P.C.N. Constanța) Str. Mircea cel Bătrân nr. 106 900663 Constanța ROMÂNIA
	Direcția Județeană pentru Cultură și Patrimoniul Național Covasna (D.J.C.P.C.N. Covasna) Str. Gabor Aron nr. 1 520003 Covasna ROMÂNIA
	Direcția Județeană pentru Cultură și Patrimoniul Național Dâmbovița (D.J.C.P.C.N. Dâmbovița) Piața Tricolorului nr. 1 130140 Târgoviște ROMÂNIA
	Direcția Județeană pentru Cultură și Patrimoniul Național Dolj (D.J.C.P.C.N. Dolj) Str. Amaradiei nr. 93-95 200170 Craiova ROMÂNIA
	Direcția Județeană pentru Cultură și Patrimoniul Național Galați (D.J.C.P.C.N. Galați) Str. Domnească nr. 84, bl. Miorița, sc. 1, ap. 2, et. I-II 800215 Galați ROMÂNIA

Jäsenvaltio	Myöntävä viranomanen
	Direcția Județeană pentru Cultură și Patrimoniul Național Giurgiu (D.J.C.P.C.N. Giurgiu) Str. Livezilor nr. 3 080246 Giurgiu ROMÂNIA Direcția Județeană pentru Cultură și Patrimoniul Național Gorj (D.J.C.P.C.N. Gorj) Calea Eroilor nr. 15-17 210135 Târgu-Jiu ROMÂNIA Direcția Județeană pentru Cultură și Patrimoniul Național Harghita (D.J.C.P.C.N. Harghita) Piata Libertății nr. 5 530140 Miercurea-Ciuc ROMÂNIA Direcția Județeană pentru Cultură și Patrimoniul Național Hunedoara (D.J.C.P.C.N. Hunedoara) Str. Octavian Goga nr. 1 330018 Deva ROMÂNIA Direcția Județeană pentru Cultură și Patrimoniul Național Ialomița (D.J.C.P.C.N. Ialomița) Str. Matei Basarab nr. 26 920055 Slobozia ROMÂNIA Direcția Județeană pentru Cultură și Patrimoniul Național Iași (D.J.C.P.C.N. Iași) Str. Ștefan cel Mare și Sfânt nr. 69 70075 Iași ROMÂNIA Direcția Județeană pentru Cultură și Patrimoniul Național Maramureș (D.J.C.P.C.N. Maramureș) Str. Victoriei nr. 28 430142 Baia Mare ROMÂNIA Direcția Județeană pentru Cultură și Patrimoniul Național Mehedinți (D.J.C.P.C.N. Mehedinți) Aleea Mihai Gusita nr. 6, etaj 3 220055 Drobeta Turnu-Severin ROMÂNIA Direcția Județeană pentru Cultură și Patrimoniul Național Mureș (D.J.C.P.C.N. Mureș) Str. Mărăști nr. 8 540328 Târgu-Mureș ROMÂNIA Direcția Județeană pentru Cultură și Patrimoniul Național Neamț (D.J.C.P.C.N. Neamț) Bd. Traian nr. 17, bl. A4, etaj I 610136 Piatra-Neamț ROMÂNIA Direcția Județeană pentru Cultură și Patrimoniul Național Olt (D.J.C.P.C.N. Olt) Str. Mănăstirii nr. 6 230041 Slatina ROMÂNIA Direcția Județeană pentru Cultură și Patrimoniul Național Prahova (D.J.C.P.C.N. Prahova) Str. Nicolae Iorga nr. 18 100537 Ploiești ROMÂNIA Direcția Județeană pentru Cultură și Patrimoniul Național Satu Mare (D.J.C.P.C.N. Satu Mare) Piața 25 Octombrie nr. 1 440026 Satu Mare ROMÂNIA Direcția Județeană pentru Cultură și Patrimoniul Național Sălaj (D.J.C.P.C.N. Sălaj) Piața Iuliu Maniu nr. 13 450016 Zalău ROMÂNIA

Jäsenvaltio	Myöntävä viranomanen
	Direcția Județeană pentru Cultură și Patrimoniul Național Sibiu (D.J.C.P.C.N. Sibiu) Str. Tribunei nr. 6 550176 Sibiu ROMÂNIA Direcția Județeană pentru Cultură și Patrimoniul Național Suceava (D.J.C.P.C.N. Suceava) Str. Mihai Viteazu nr. 27 720061 Suceava ROMÂNIA Direcția Județeană pentru Cultură și Patrimoniul Național Teleorman (D.J.C.P.C.N. Teleorman) Str. Dunării nr. 222, bl. 911, sc. E, ap. 40 140065 Alexandria ROMÂNIA Direcția Județeană pentru Cultură și Patrimoniul Național Timiș (D.J.C.P.C.N. Timiș) Str. Episcop Augustin Pacha nr. 8 300055 Timișoara ROMÂNIA Direcția Județeană pentru Cultură și Patrimoniul Național Tulcea (D.J.C.P.C.N. Tulcea) Str. Isaccei nr. 20 820241 Tulcea ROMÂNIA Direcția Județeană pentru Cultură și Patrimoniul Național Vaslui (D.J.C.P.C.N. Vaslui) Str. Ștefan cel Mare nr. 79 730168 Vaslui ROMÂNIA Direcția Județeană pentru Cultură și Patrimoniul Național Vâlcea (D.J.C.P.C.N. Vâlcea) Str. Tudor Vladimirescu nr. 1 240168 Râmnicu-Vâlcea ROMÂNIA Direcția Județeană pentru Cultură și Patrimoniul Național Vrancea (D.J.C.P.C.N. Vrancea) Str. Nicolae Titulescu nr. 1 620018 Focșani ROMÂNIA Direcția Județeană pentru Cultură și Patrimoniul Național Ilfov (D.J.C.P.C.N. Ilfov) Str. Studioului nr. 1 070000 Buftea ROMÂNIA Direcția pentru Cultură și Patrimoniul Național București (D.C.P.C.N. București) Str. Sfântul Ștefan nr. 3, sector 2 023996 București ROMÂNIA
SLOVENIA	Ministrstvo za kulturo Republike Slovenije The ministry of culture of The Republic of Slovenia Maistrova 10 SI-1000 Ljubljana SLOVENIA
SLOVAKIA	Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky/Ministry of Culture of the Slovak Republic sekcia kultúrneho dedičstva/Section of Cultural Heritage Námestie SNP 33 813 31 Bratislava SLOVENSKO/SLOVAKIA Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky/Ministry of the Interior of the Slovak Republic sekcia verejnej správy/Section of Public Administration odbor archívov/Department of archives Križkova 7 811 04 Bratislava SLOVENSKO/SLOVAKIA

Jäsenvaltio	Myöntävä viranomanen
SUOMI	Museovirasto (National Board of Antiquities) Nervanderinkatu 13 FI-00100 Helsinki SUOMI/FINLAND Valtion taidemuseo (National Gallery) Kaivokatu 2 FI-00100 Helsinki SUOMI/FINLAND
RUOTSI	The Swedish National Heritage Board Riksantikvarieämbetet Box 5405 SE-114 84 Stockholm SVERIGE National Library of Sweden Kungliga biblioteket Box 5039 SE-102 41 Stockholm SVERIGE National Archives Riksarkivet Box 12541 SE-102 29 Stockholm SVERIGE Nationalmuseum med Prins Eugens Waldemarsudde Box 161 76 SE-103 24 Stockholm SVERIGE Nordiska museet Box 27820 SE-115 93 Stockholm SVERIGE
YHDISTYNYT KUNINGAS-KUNTA	Arts Council, England Acquisitions, Exports, Loans and Collections Unit 14 Great Peter Street London SW1P 3NQ UNITED KINGDOM

Ruotsin ilmoitus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/35/EU täytäntöönpanosta

(2012/C 72/09)

Ruotsi on ilmoittanut kuljetettavista painelaitteista 16 päivänä kesäkuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston 2010/35/EU 34 artiklan mukaisesti komissiolle, että Ruotsi soveltaa direktiivin 2010/35/EU liitteessä II olevassa toisessa kohdassa vahvistettua siirtymäsäännöstä.

Ulkorajojen ylitystä varten vaadittavien ohjeellisten rahamäärien päivitys henkilöiden liikkumista rajojen yli koskevasta yhteisön säännöstöstä (Schengenin rajasäännöstö) annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 562/2006 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti (EUVL C 247, 13.10.2006, s. 19; EUVL C 153, 6.7.2007, s. 22; EUVL C 182, 4.8.2007, s. 18; EUVL C 57, 1.3.2008, s. 38; EUVL C 134, 31.5.2008, s. 19; EUVL C 37, 14.2.2009, s. 8; EUVL C 35, 12.2.2010, s. 7; EUVL C 304, 10.11.2010, s. 5; EUVL C 24, 26.1.2011, s. 6; EUVL C 157, 27.5.2011, s. 8; EUVL C 203, 9.7.2011, s. 16; EUVL C 11, 13.1.2012, s. 13)

(2012/C 72/10)

Henkilöiden liikkumista rajojen yli koskevasta yhteisön säännöstöstä (Schengenin rajasäännöstö) 15 päivänä maaliskuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 562/2006 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut ohjeelliset rahamäärät ulkorajojen ylitystä varten julkaistaan jäsenvaltioiden Schengenin rajasäännöstön 34 artiklan mukaisesti komissiolle toimittamien tietojen perusteella.

Tiedot julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, minkä lisäksi ne päivitetään kuukausittain sisäasioiden pääosaston verkkosivuilla.

VIRO

EUVL C 247, 13.10.2006, julkaistujen tietojen korvaaminen

Viron lainsäädännön mukaan ulkomaalaisten, jotka saapuvat Viroon ilman kutsukirjettä, on rajavartioviranomaisen tätä maahantulon yhteydessä pyytäessä todistettava, että hänellä on riittävästi rahavaroja Virossa oleskeluaan sekä Virosta poistumista varten. Riittäviksi rahavaroiksi kutakin myönnettyä päivää kohden katsotaan 0,2 kertaa tasavallan hallituksen soveltama kuukausittainen vähimmäispalkka eli 58 EUR.

Kutsuja vastaa muutoin ulkomaalaisen Virossa oleskelusta ja Virosta poistumisesta aiheutuvista kuluista.

RANSKA

EUVL C 247, 13.10.2006, julkaistujen tietojen korvaaminen

Ohjeellinen rahamäärä, joka vaaditaan toimeentulovaroiksi ulkomaalaisen oleskelun ajaksi tai läpikulkumatkaa varten Ranskan kautta johonkin kolmanteen maahan, vastaa Ranskassa talouskasvuun sidottua minimipalkkaa (SMIC), jonka määrä lasketaan päivittäin uudelleen kunkin vuoden 1 päivänä tammikuuta vahvistetun määrän perusteella.

Kyseistä määrää mukautetaan säännöllisesti Ranskan elinkustannusten kehityksen mukaisesti:

— ilman eri toimenpiteitä, jos hintaindeksi nousee yli 2 prosenttia,

— tariffineuvotteluista vastaavan kansallisen komitean antaman, hintakehityksen ylittävän korotuksen vahvistamista koskevan lausunnon pohjalta tehtävällä hallituksen päätöksellä.

1 päivästä tammikuuta 2012 lähtien minimipalkan päiväkohtainen määrä on ollut 65 EUR.

Henkilöillä, jotka voivat esittää majoitustodistuksen (attestation d'accueil), on oltava Ranskassa oleskellakseen käytössään vähimmäismäärä, joka on puolet minimipalkan päiväkohtaisesta määrästä. Kyseinen määrä on näin ollen tällä hetkellä 32,50 EUR.

V

(Ilmoitukset)

KILPAILUPOLITIIKAN TOTEUTTAMISEEN LIITTYVÄT MENETTELYT

EUROOPAN KOMISSIO

Ennakkoilmoitus yrityskeskittymästä

(Asia COMP/M.6521 – Talanx International/Meiji Yasuda Life Insurance/Warta)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2012/C 72/11)

1. Komissio vastaanotti 1 päivänä maaliskuuta 2012 neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 ([1]) 4 artiklan mukaisen ilmoituksen ehdotetusta yrityskeskittymästä, jolla saksalainen yritys Talanx International AG (TINT) ja japanilainen yritys Meiji Yasuda Life Insurance Company (MY) hankkivat sulautuma-asetuksen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun yhteisen määräysvallan puolalaisessa yrityksessä Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji Warta SA (Warta) ostamalla osakkeita. Määräysvalta ei ulotu Wartan tytäryrityksiin Powszechne Towarzystwo Emerytalne WARTA SA ja KBC Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA

2. Kyseisten yritysten liiketoiminnan sisältö on seuraava:

— TINT: vahinko-, henki- ja jälleenvakuutukset,

— MY: vahinko-, henki- ja jälleenvakuutukset,

— Warta: vahinko-, henki- ja jälleenvakuutukset.

3. Komissio katsoo alustavan tarkastelun perusteella, että ilmoitettu keskittymä voi kuulua EY:n sulautuma-asetuksen soveltamisalaan. Asiaa koskeva lopullinen päätös tehdään kuitenkin vasta myöhemmin.

4. Komissio pyytää kolmansia osapuolia esittämään ehdotettua toimenpidettä koskevat huomautuksensa.

Huomautusten on oltava komissiolla 10 päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisupäivästä. Huomautukset voidaan lähettää komissiolle faksilla (+32 22964301), sähköpostitse osoitteeseen COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu tai postitse viitteellä COMP/M.6521 – Talanx International/Meiji Yasuda Life Insurance/Warta seuraavaan osoitteeseen:

Euroopan komissio
Kilpailun PO (DG COMP)
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

([1]) EUVL L 24, 29.1.2004, s. 1 (”EY:n sulautuma-asetus”).

TILAUSHINNAT 2012 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen DVD	22 EU:n virallista kieltä	1 310 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	840 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) DVD	22 EU:n virallista kieltä	100 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, DVD, ilmestyy kerran viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonantoja ja ilmoituksia).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä DVD-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internetosoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: http://europa.eu

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI